

Evandjelje po Luki

Svrha Lukinog pisanja

¹ Mnogi su već pokušali srediti pripovijedanja o događajima koji su se ispunili među nama,

² prema predaji onih koji su od početka bili očevici i sluge Riječi.

³ Odlučio sam stoga i ja, vrli Teofile, tebi napisati sve po redu, pošto sam sve od početka pomno ispitao,

⁴ da se tako osvjedočiš u pouzdanost učenja koje si primio.

Navještenje rođenja Ivana Krstitelja

⁵ Za vladavine judejskoga kralja Heroda bio je neki svećenik imenom Zaharija iz Abijina reda hramskih službenika. Žena mu je također bila iz Aronova svećeničkog plemena. Zvala se Elizabeta.

⁶ Oboje su bili pravedni pred Bogom jer su besprijeckorno bili poslušni svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim.

⁷ Nisu imali djece jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su već bili u poodmakloj dobi.

⁸ Jednoga je dana Zaharija služio Bogu u Hramu jer je na dužnosti bio njegov red.

⁹ Prema svećeničkome običaju ždrijebom ga zapadne da uđe u Svetište Gospodnje i da prinese kâd.

¹⁰ Za vrijeme kađenja sve se mnoštvo naroda vani molilo.

¹¹ A Zahariji se ukaže Gospodnji anđeo. Stajao je s desne strane kadionog žrtvenika.

¹² Kad ga ugleda, Zaharija se veoma prestraši.

¹³ Ali anđeo mu reče: “Ne boj se, Zaharija! Jer uslišana ti je molitva: tvoja će ti žena Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.

¹⁴ Bit ćeš radostan i veseo, i mnogi će se veseliti njegovu rođenju.

¹⁵ Bit će on doista velik u očima Gospodnjim. Neće piti vina ni drugoga opojnog pića. Bit će ispunjen Svetim Duhom još od majčine utrobe.

¹⁶ Navest će mnoge Izraelce da se obrate Gospodinu, svojemu Bogu.

¹⁷ Ići će pred Gospodinom pun duha i sile kao drevni prorok Ilija. Obratit će srce otaca k sinovima, a nepokorne umove promijeniti tako da prihvate razumnost pravednika. Pripremit će narod za dolazak Gospodnji.”

¹⁸ Zaharija reče anđelu: “Po čemu ću znati da će se to dogoditi? Već sam star, a i žena mi je u poodmakloj dobi.”

¹⁹ Anđeo mu odgovori: “Ja sam Gabrijel, koji stojim pred samim Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem radosnu vijest.

²⁰ A sada ćeš zanijemiti i nećeš moći govoriti do dana kada za to dođe vrijeme i moje se riječi ispune zato što im nisi povjerovao.”

²¹ Narod je za to vrijeme čekao Zahariju i čudio se što se on toliko zadržao u Svetišću.

²² Kad je napokon izišao, nije im mogao ništa reći. Oni shvate da je u Svetišću imao viđenje. Pokušao im je govoriti znacima, ali je ostao nijem.

²³ Ostao je u Hramu dok nisu istekli dani njegove službe, a zatim se vratio doma.

²⁴ Ubrzo zatim njegova žena Elizabeta zanese. Pet mjeseci se krila. Govorila je:

²⁵ “Gospodin mi je to učinio! Skinuo je s mene sramotu pred ljudima.”

Navještenje Isusova rođenja

²⁶ Nakon šest mjeseci Bog pošalje anđela Gabrijela u galilejski grad Nazaret

²⁷ k djevi Mariji, zaručenoj za čovjeka imenom Josip, iz Davidove loze.

²⁸ Gabrijel joj se ukazao i rekao: “Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!”

²⁹ Nato se Marija uznemiri te se počne domišljati što bi taj pozdrav mogao značiti.

³⁰ “Ne boj se, Marijo!” reče joj anđeo. “Bog ti je odlučio dati milost.

³¹ Zanijet ćeš i roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Isus.

³² On će biti vrlo velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova pretka Davida.

³³ Vladat će domom Jakovljevim zauvijek; njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”

³⁴ Marija upita anđela: “Ali kako? Ja još nisam upoznala muškarca.”

³⁵ Anđeo joj odgovori: “Sveti Duh će sići na tebe i sila Svevišnjega će te zakriliti. Zato će dijete koje rodiš biti sveto i zvat će se Božji Sin.

³⁶ Eto, tvoja je sestrična Elizabeta u starosti začela sina. Zvali su ju nerotkinjom, a trudna je već šest mjeseci.

³⁷ Jer Bogu nije ništa nemogućel!”

³⁸ Marija mu reče: “Evo, Božja sam sluškinja. Neka mi bude kao što si rekao!” Anđeo tada ode.

Marija posjećuje Elizabetu

³⁹ Nekoliko dana poslije Marija požuri u gorski predjel Judeje,

⁴⁰ k Zahariji. Uđe u kuću i pozdravi Elizabetu.

⁴¹ Na Marijin pozdrav Elizabeti poskoči dijete u utrobi, a ona se napuni Svetim Duhom

⁴² te glasno poviče: “Najblagoslovljenija si od svih žena i blagoslovljen je plod tvoje utrobe!

⁴³ Kakve li časti da me posjeti majka mogega Gospodina!

⁴⁴ Jer onog časa kad je tvoj pozdrav dopro do mojih ušiju, na tvoj je glas čedo u meni poskočilo od radosti!

⁴⁵ Blago tebi jer si povjerovala da će se ispuniti što ti je rekao Gospodin!”

Marijin hvalospjev

⁴⁶ Marija tada reče:

“Slavi duša moja Gospodina!

⁴⁷ Duh se moj raduje u Bogu, mojemu Spasitelju,

⁴⁸ jer spomenuo se milostivo svoje neznatne sluškinje!

Svi će me naraštaji odsad nazivati blaženom

⁴⁹ jer mi je Svesilni, čije je ime sveto, učinio velika djela.

⁵⁰ Njegova je milost od naraštaja do naraštaja nad onima koji ga štiju.

⁵¹ Moćnom rukom čini silna djela, rastjeruje ohole i umišljene.

⁵² Zbacio je s prijestolja vladare, a uzvisio neznatne.

- ⁵³ Gladne je nasitio dobrima,
a bogataše otpustio praznih ruku.
- ⁵⁴ Priskočio je u pomoć svojemu sluzi Izraelu
sjećajući se milosti
- ⁵⁵ koju je obećao našim precima:
da će Abrahamu i njegovu potomku* uvijek
biti milostiv.”
- ⁵⁶ Marija je s Elizabetom ostala otprilike tri
mjeseca, a zatim se vratila doma.

Rođenje Ivana Krstitelja

⁵⁷ Elizabeti je došlo vrijeme da rodi te ona rodi
sina.

⁵⁸ Kad se među njezinim susjedima i rodbinom
pročulo da joj je Bog iskazao veliku milost, veselili
su se skupa s njom.

⁵⁹ Kad je dijete navršilo osam dana, okupe se
na obredu obrezanja. Htjeli su dječaka nazvati
Zaharijom po ocu,

⁶⁰ ali se Elizabeta usprotivi: “Nipošto! Mora se
zvati Ivan!”

⁶¹ “Pa u cijeloj se tvojoj obitelji nitko tako ne
zove!”

⁶² Zato znacima upitaju dječakova oca kako ga
želi nazvati.

⁶³ On zatraži da mu daju pločicu i napiše: “Zove
se Ivan.” Svi se začude,

⁶⁴ a Zahariji se odriješi jezik te on smjesta pro-
govori i počne slaviti Boga.

⁶⁵ Strah Božji obuzme sve žitelje toga kraja. Po
cijelome judejskom gorju prepričavali su se ti do-
gađaji.

* **1:55** Vidjeti Galaćanima 3:16.

⁶⁶ I tko god bi o njima čuo, razmišljao je o njima i pitao se: “Što će biti od toga djeteta? Zaista je nad njim ruka Gospodnja.”

Zaharijino proročanstvo

⁶⁷ Tada njegova oca Zahariju ispuni Sveti Duh te on izrekne proročanstvo:

⁶⁸ “Slava Gospodinu Bogu Izraelovu
jer je pohodio svoj narod i otkupio ga!

⁶⁹ Podiže nam silnog Spasitelja
iz potomstva svojega sluge Davida,

⁷⁰ kao što je od davnine obećao
kroz riječi svojih svetih proroka:

⁷¹ spasiti nas od neprijatelja
i od ruku svih naših mrzitelja.

⁷² Bio je milosrdan našim precima
i spomenuo se svojega svetog Saveza,

⁷³ zavjeta koji je dao našem ocu Abrahamu.

⁷⁴ Izbavio nas je od neprijatelja
da mu možemo služiti bez straha

⁷⁵ u svetosti i pravednosti u sve svoje dane.

⁷⁶ A ti ćeš se, sine moj, zvati prorokom Svevišnjega
jer ćeš ići ispred Gospodina da mu pripraviš
put.

⁷⁷ Poučit ćeš njegov narod
kako da spozna spasenje
kroz oprostjenje svojih grijeha,

⁷⁸ po milosrdnom srcu našega Boga
po kojemu će nas pohoditi zora s visine

⁷⁹ da donese svjetlo onima
koji prebivaju u tmmini i u smrtnoj sjeni
te da naše korake povede putem mira.”

⁸⁰ Dječak je rastao i duhovno jačao. Kad je odrastao, živio je u pustinji sve dok nije započeo javnu službu pred Izraelom.

2

Isusovo rođenje

¹ U to vrijeme rimski car August zapovjedi da se svi žitelji Carstva popišu.

² Bio je to prvi popis stanovništva proveden za Kvirinijeva upravljanja Sirijom.

³ Svatko je putovao u svoj grad da se ondje upiše.

⁴ Tako je i Josip iz gradića Nazareta u Galileji, jer je bio iz loze kralja Davida, pošao u Davidov grad zvani Betlehem

⁵ da se upiše skupa sa svojom zaručnicom Marijom koja je već bila trudna.

⁶ Dok su bili ondje, dođe joj vrijeme da rodi

⁷ te ona rodi sina, svojeg prvorodenca. Povila ga je i položila u jasle jer u seoskome svratištu nije za njih bilo mjesta.

Pastiri i anđeli

⁸ U tome su kraju boravili pastiri. Noću su pod vedrim nebom čuvali stada ovaca.

⁹ Odjednom se pokraj njih pojavi anđeo Gospodnji i obasja ih Gospodnja slava. Oni se silno prestraše,

¹⁰ ali anđeo im reče: “Ne bojte se! Donosim vam, evo, radosnu vijest, na veliko veselje svemu narodu!

¹¹ Spasitelj—Krist, Gospodin rodio vam se danas u Davidovu gradu!

¹² Evo znaka po kojemu ćete ga prepoznati: naći ćete povijeno novorođenče da leži u jaslama.”

¹³ Anđelu se odjednom pridruži silna nebeska vojska slaveći Boga:

¹⁴ “Slava Bogu na visini,
a na zemlji mir ljudima, njegovim miljenicima.”

¹⁵ Čim su se anđeli vratili na nebo, pastiri stanu poticati jedni druge: “Hajdemo u Betlehem! Hajdemo vidjeti taj događaj koji nam je Gospodin objavio!”

¹⁶ Pohitaju do sela i ondje pronađu Mariju i Josipa s novorođenčetom koje je ležalo u jaslama.

¹⁷ Kad su ga vidjeli, svima su ispričali što im je anđeo rekao o djetetu.

¹⁸ A svi koji su pastire slušali divili su se.

¹⁹ Marija je pominjivo pamtila sve što su govorili i razmišljala je o tome.

²⁰ Pastiri se zatim vrate slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli te što se dogodilo onako kako im je anđeo rekao.

²¹ Osam dana poslije, kad je dječaka trebalo obrezati, nadjenuli su mu ime Isus koje mu je anđeo dao još prije začeca.

Isusa prikazuju u Hramu

²² Kad je došlo vrijeme za obred očišćenja koji je prema Mojsijevu zakonu* trebalo obaviti nakon djetetova rođenja, donijeli su ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu,

²³ kako piše u Zakonu Gospodnjemu: “Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu”,†

* **2:22** Vidjeti Levitski zakonik 12:1-4. † **2:23** Izlazak 13:2.

24 te su prinijeli i žrtvu prema zakonskoj odredbi: “dvije grlice ili dva golubića”.

Šimunovo proročanstvo

25 Živio je tada u Jeruzalemu neki čovjek imenom Šimun. Bio je to vrlo pravedan i pobožan čovjek; Sveti je Duh bio na njemu te je iščekivao da dođe Mesija i izbavi Izrael.‡

26 Sveti mu je Duh otkrio da neće umrijeti dok ne vidi Mesiju Gospodnjega.

27 Potaknut Svetim Duhom, on ode u Hram. Kad su roditelji unijeli Isusa da obave obred propisan Zakonom,

28 Šimun uzme dijete u naručje te stane slaviti Boga:

29 “Sada možeš pustiti svojega slugu, Gospodine, da ode u miru, kao što si mi rekao.

30 Jer oči su mi vidjele tvoje spasenje

31 koje si pripremio za sve narode,

32 svjetlo da prosvijetli pogane, slavu tvogaja izraelskog naroda.”

33 Isusovi roditelji divili su se riječima izgovorenima o njemu.

34 Šimun ih zatim blagoslovi i reče Mariji: “Određen je za to da mnogima u Izraelu bude na propast i mnogima na uskrsnuće, za osporavani znak.

35 A tebi će mač probosti dušu da se razotkriju namisli mnogih srca!”

Anino proročanstvo

‡ 2:25 ...iščekivao da dođe Mesija i izbavi Izrael. U grčkome: iščekivao utjehu Izraelovu.

³⁶ Bila je ondje i neka proročica Ana, Penuelova kći iz Ašerova plemena, vrlo stara žena. Poslije djevojaštva živjela je u braku sedam godina,

³⁷ a zatim sama, kao udovica do osamdeset četvrte godine. Nije napuštala Hram, već je postom i molitvom danonoćno služila Bogu.

³⁸ Ona baš tada naiđe te počne zahvaljivati Bogu i govoriti o Isusu svima koji su iščekivali obećanog Mesiju i otkupljenje Jeruzalema. §

³⁹ Kad Isusovi roditelji ispune sve odredbe Gospodnjeg zakona, vrate se u Nazaret, u Galileju.

⁴⁰ Dijete je raslo i jačalo. Punilo se mudrošću i Božja je milost bila s njim.

Isus razgovara s učiteljima

⁴¹ Isusovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem.

⁴² Kad mu je bilo dvanaest godina, pošli su kao obično na svetkovinu.

⁴³ Nakon svetkovine dječak Isus ostao je u Jeruzalemu, a njegovi roditelji to nisu znali.

⁴⁴ Pretpostavljali su da je među ostalim suputnicima. Odmaknuli su tako dan hoda, a onda ga počeli tražiti među rodbinom i znancima,

⁴⁵ ali ga nisu našli. Vrate se stoga u Jeruzalem ondje ga potražiti.

⁴⁶ Nakon tri dana pronađu ga u Hramu među vjerskim učiteljima kako ih sluša i postavlja im pitanja.

⁴⁷ Svi koji su ga slušali divili su se njegovoj oštroumnosti i odgovorima.

§ 2:38 U grčkome: *samo koji su iščekivali otkupljenje Jeruzalema.*

⁴⁸ Roditelji nisu znali što da misle. “Sine!” reče mu majka. “Zašto si nam to učinio? Tvoj otac i ja silno smo se zabrinuli i posvuda smo te tražili!”

⁴⁹ “Zašto ste me tražili?” odgovori on. “Zar niste znali da ja moram biti u onomu što je mojega Oca?”

⁵⁰ Ali oni nisu razumjeli što im je htio kazati.

⁵¹ Vratio se zatim s njima u Nazaret i bio im je poslušan, a njegova je majka sve to brižno čuvala u svojem srcu.

⁵² A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti kod Boga i ljudi.

3

Ivan Krstitelj priprema put

(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Iv 1:19-28)

¹ Bila je petnaesta godina vladavine cara Tiberija. Poncije Pilat bio je upravitelj Judeje, Herod je vladao Galilejom, a njegov brat Filip Iturejom i Trahonitidom. Lizanije je vladao Abilenom.

² Veliki svećenici bili su Ana i Kajfa. Bog tada progovori Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.

³ On zatim obiđe svu jordansku okolicu propovijedajući ljudima da se ljudi trebaju krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu da im oprost.

⁴ Kao što je napisao prorok Izaija, Ivan je bio “glas koji viče u pustinji:

‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!

Poravnajte za njega staze!’

⁵ Neka se svaka udolina popuni,
a svaka gora i brijeg neka se slegne!
Neka se iskrivljeni putovi isprave,

a neravni izgled!

⁶ Tada će svi ljudi vidjeti Božje spasenje!”*

⁷ Ivan je govorio mnoštvu koje se dolazilo krstiti: “Zmijska legla! Tko li vas je samo upozorio da pobjegnute Božjemu gnjevu koji stiže?

⁸ Dokažite svojim životom i djelima da ste se odvratili od grijeha i obratili Bogu!† Ne zavaravajte se da vam je dovoljno reći: ‘Mi smo Abrahamovi potomci!’ jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja Abrahamu podignuti djecu!

⁹ Sjekira Božjeg suda već je uzdignuta da u korijenu sasiječe stabla. Svako stablo koje ne daje dobrog roda bit će posječeno i bačeno u vatru.”

¹⁰ Mnoštvo ga nato počne pitati: “Što trebamo činiti?”

¹¹ “Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim tko nema nijednu. A tko ima hrane, neka je podijeli s onima koji nemaju.”

¹² Došli su se krstiti čak i ubirači poreza‡ i upitali: “Učitelju, što mi moramo činiti?”

¹³ Ivan im odgovori: “Ne utjerujte više nego što vam određuje vlast.”

¹⁴ “A što mi trebamo činiti?” pitali su ga vojnici. “Ne postupajte ni s kim nasilno,” odgovori on, “ne optužujte lažno nedužne i budite zadovoljni svojom plaćom.”

¹⁵ Narod je iščekivao Mesiju i svi su se u srcu pitali nije li možda Ivan taj.

* **3:6** Izaija 40:3-5. † **3:8** U grčkome: *Rodite dakle plodom dostojnim obraćenja* ‡ **3:12** Oni koji su u to doba bili omraženi u narodu zbog suradnje s okupatorskim vlastima i zbog toga što su iznuđivali novac od siromašnoga puka.

¹⁶ Zato im Ivan svima reče: “Ja vas krstim vodom, no dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan biti ni robom.Š On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

¹⁷ Očistit će svoje gumno i odvojiti pljevu od pšenice; pšenicu će spremiti u svoju žitnicu, a pljevu sažeci neugasivim ognjem.”

¹⁸ Mnoge je takve opomene Ivan izrekao navješćujući ljudima Radosnu vijest.

¹⁹ A Heroda tetrarha Ivan je prekorio zbog toga što je živio sa ženom svojega brata, Herodijadom, te zbog brojnih drugih zlodjela

²⁰ kojima Herod zatim pridoda još i ovo: baci Ivana u tamnicu.

Isusovo krštenje

(Mt 1:1-17; 3:13-17; Mk 1:9-11; Iv 1:32-34)

²¹ Dok je Ivan krstio sav narod, krstio se i Isus. Kad se on molio, nebesa se otvore,

²² a Sveti se Duh u tjelesnome obličju goluba spusti na njega. S neba se začuje glas: “Ti si moj ljubljani Sin! Ti si moja radost!”

Isusovi preci

²³ Kad je započeo s javnom službom, Isusu je bilo otprilike trideset godina. Držalo se da je Isus Josipov sin.

Josip je bio Elijev sin,

²⁴ Eli je bio Matatov sin,

Matat je bio Levijev sin,

Levi je bio Malkijev sin,

Malki je bio Janajev sin,

Janaj je bio Josipov sin,

Š 3:16 U grčkome: *odvezati sandale*.

²⁵ Josip je bio Matatijin sin,
Matatija je bio Amosov sin,
Amos je bio Naumov sin,
Naum je bio Heslijev sin,
Hesli je bio Nagajev sin,
²⁶ Nagaj je bio Mahatov sin,
Mahat je bio Matatijin sin,
Matatija je bio Šimijev sin,
Šimij je bio Josehov sin,
Joseh je bio Jodin sin,
²⁷ Joda je bio Johananov sin,
Johanan je bio Resin sin,
Resa je bio Zerubabelov sin,
Zerubabel je bio Šealtielov sin,
Šealtiel je bio Nerijev sin,
²⁸ Neri je bio Malkijev sin,
Malki je bio Adijev sin,
Adi je bio Kosamov sin,
Kosam je bio Elmadamov sin,
Elmadam je bio Erov sin
²⁹ Er je bio Jošuin sin,
Jošua je bio Eliezerov sin,
Eliezer je bio Jorimov sin,
Jorim je bio Matatov sin,
Matat je bio Levijev sin,
³⁰ Levi je bio Šimunov sin,
Šimun je bio Judin sin,
Juda je bio Josipov sin,
Josip je bio Jonamov sin,
Jonam je bio Eljakimov sin,
³¹ Eljakim je bio Melejin sin,
Meleja je bio Menin sin,

Mena je bio Matatin sin,
Matata je bio Natanov sin,
Natan je bio Davidov sin,
³² David je bio Jišajev sin,
Jišaj je bio Obedov sin,
Obed je bio Boazov sin,
Boaz je bio Salin sin,
Sala je bio Nahšonov sin,
³³ Nahšon je bio Aminadabov sin,
Aminadab je bio Adminov sin,
Admin je bio Arnijev sin,
Arni je bio Hesronov sin,
Hesron je bio Peresov sin,
Peres je bio Judin sin,
³⁴ Juda je bio Jakovljevi sin,
Jakov je bio Izakov sin,
Izak je bio Abrahamov sin,
Abraham je bio Terahov sin,
Terah je bio Nahorov sin,
³⁵ Nahor je bio Serugov sin,
Serug je bio Reuov sin,
Reu je bio Pelegov sin,
Peleg je bio Eberov sin,
Eber je bio Šelahov sin,
³⁶ Šelah je bio Kenanov sin,
Kenan je bio Arpakšadov sin,
Arpakšad je bio Šemov sin,
Šem je bio Noin sin,
Noa je bio Lamekov sin,
³⁷ Lamek je bio Metušalahov sin,
Metušalah je bio Henokov sin,
Henok je bio Jeredov sin,

Jered je bio Mahalalelov sin,
Mahalalel je bio Kenanov sin,
³⁸ Kenan je bio Enošev sin,
Enoš je bio Šetov sin,
Šet je bio Adamov sin,
Adam je bio Božji sin.

4

Isusove kušnje

(Mt 4:1-11; Mk 1:12-13)

¹ Isus je pun Svetoga Duha otišao s Jordana. Duh ga odvede u pustinju,

² gdje ga je četrdeset dana kušao đavao. Sve te dane nije ništa jeo pa je po njihovu isteku bio vrlo gladan.

³ Đavao mu reče: “Ako si Božji Sin, reci ovom kamenju da postane kruhom.”

⁴ Ali Isus mu odgovori: “U Svetome pismu piše: ‘Ne živi čovjek samo o kruhu.’ ”*

⁵ Đavao ga zatim povede visoko te mu odjednom pokaže sva kraljevstva svijeta.

⁶ Reče mu: “Dat ću ti vlast nad njima i njihovu slavu jer su moja i mogu ih dati kome hoću.

⁷ Pokloni se preda mnom i sve je tvoje!”

⁸ Isus mu odgovori: “U Svetome pismu piše: ‘Klanjaj se samo Bogu i njemu jedinome služi!’ ”†

⁹ Tada ga đavao odvede u Jeruzalem, na vrh Hrama i reče: “Ako si Božji Sin, skoči odavde!

¹⁰ Jer Sveto pismo kaže: ‘On zapovijeda svojim anđelima da te čuvaju’

* **4:4** Ponovljeni zakon 8:3. † **4:8** Ponovljeni zakon 6:13.

11 i 'oni će te svojim rukama zadržati
da ni nogom o kamen ne udariš.' "‡

12 Isus mu odgovori: "Sveto pismo također kaže:
'Ne iskušavaj Gospodina Boga svojega!'" §

13 Pošto je đavao iscrpio sve kušnje, udalji se od
njega do druge prigode.

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu

(Mt 4:12-17; Mk 1:14-15)

14 Isus se zatim vrati u Galileju pun sile Svetoga
Duha. Glas o njemu brzo se pronio cijelim krajem.

15 Poučavao je u tamošnjim sinagogama i svi su ga
slavili.

Isusa odbacuju u Nazaretu

(Mt 13:54-58; Mk 6:1-6)

16 Dođe tako i u Nazaret, u kojemu je odrastao. U
subotu kao i obično ode u sinagogu i ustane da čita
iz Svetoga pisma.

17 Pruže mu svitak proroka Izaije, a on ga
odmota te pronađe mjesto gdje piše:

18 "Duh Gospodnji je na meni
jer me je pomazao i poslao
da donesem Radosnu vijest siromasima,
da navijestim: sužnji će se osloboditi,
slijepci će vidjeti,
potlačeni će biti slobodni;

19 da navijestim godinu milosti Gospodnje."*

20 Smota zatim svitak, vrati ga poslužitelju i
sjedne. Oči svih u sinagogi bile su uprte u njega.

21 On im reče: "Ovaj se navod iz Svetog pisma,
koji vam još odzvanja u ušima, danas obistinio!"

‡ 4:11 Psalam 91:11-12. § 4:12 Ponovljeni zakon 6:16. * 4:19
Izaija 58:5-6; 61:1-2.

²² Svi su mu povlađivali. Divili su se milini riječi koje su tekle s njegovih usana. “Nije li on Josipov sin?” pitali su.

²³ A on im reče: “Zacijelo ćete mi navesti onu poslovicu: ‘Liječniče, izliječi samoga sebe!’ Učini ovdje, u svojem zavičaju, ono što smo čuli da si učinio u Kafarnaumu.

²⁴ Ali uistinu, nijedan prorok nije prihvaćen u svojem zavičaju.

²⁵ Zaista vam kažem, u Ilijino doba, kad je nebo ostalo zatvoreno tri i pol godine i kad je po svoj zemlji zavládala silna glad, u Izraelu je bilo mnogo udovica.

²⁶ Ali Ilija nije poslan nijednoj od njih, već nekoj udovici u Sarfati, u sidonskome kraju.

²⁷ U Elizejevo je doba u Izraelu bilo mnogo gubavaca, ali od gube nije ozdravio nijedan od njih, već Sirijac Naaman.”

²⁸ Na te se riječi svi u sinagogi razgnjeve,

²⁹ ustanu i istjeraju ga iz grada te ga odvedu na liticu brijega na kojemu je bio izgrađen grad s nakanom da ga bace niz nju.

³⁰ Ali on samo prođe kroz mnoštvo i ode svojim putem.

*Isus istjeruje zloduha
(Mk 1:21-28)*

³¹ Ode zatim u galilejski grad Kafarnaum te je ondje subotom poučavao.

³² Ljudi su bili zadivljeni njegovim učenjem jer je govorio kao onaj koji ima vlast.

³³ U sinagogi se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom koji počne vikati na sav glas:

³⁴ “Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam tko si: ti si Svetac Božji!”

³⁵ Isus mu zaprijeti: “Umukni i iziđi iz njega!” Nato zloduh obori čovjeka ondje među ljudima na zemlju, ali zatim iziđe iz njega i ne naudi mu više.

³⁶ Svi nazočni silno se zaprepaste. “Kakve li riječi! Takvom vlašću i silom zapovijeda nečistim duhovima da mu se pokoravaju i oni izlaze!”

³⁷ I glas o njemu pronese se po svoj okolici.

Mnoga ozdravljenja

(Mt 8:14-16; Mk 1:29-34)

³⁸ Iz sinagoge Isus ode u Šimunovu kuću. A Šimunova je punica bila u velikoj vrućici te ga oni odmah zamole da joj pomogne.

³⁹ Isus se nagne nad nju te zaprijeti vrućici, a ona nestane. Žena odmah ustane i počne ih posluživati.

⁴⁰ Kad je sunce uvečer zašlo, svi koji su imali bolesnike s najrazličitijim bolestima doveli su ih k njemu. On je na sve polagao ruke i ozdravljao ih.

⁴¹ Iz mnogih su opsjednutih izlazili zlodusi i vikali: “Ti si Božji Sin!” Ali on im je zabranjivao da govore zato što su znali da je on Mesija.

Isus propovijeda u Galileji

(Mk 1:35-38)

⁴² U zoru sljedećeg jutra Isus ode na pusto mjesto, a mnoštvo ga je tražilo. Kad su ga pronašli, nisu ga htjeli pustiti da ode od njih,

⁴³ ali on im reče: “Moram ići i drugim gradovima navijestiti Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu jer sam poslan da to činim.”

⁴⁴ Propovijedao je tako po judejskim sinagogama.

5

Prvi učenici

(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Iv 1:40-42)

¹ Dok je jednom stajao na obali Genezaretskoga jezera* a mnoštvo je nagnulo k njemu da sluša Božju riječ,

² Isus ugleda dvije lađice koje su ribari ostavili uz obalu jer su ispirali mreže.

³ Uđe u jednu od njih te zamoli Šimuna, kojemu je pripadala, da ju malo odgurne od obale. Zatim sjedne i počne iz lađice poučavati narod.

⁴ Kad je završio s govorom, reče Šimunu: "Izvezi natrag na pučinu, pa bacite mreže za lov!"

⁵ "Gospodine," reče mu Šimun, "cijelu smo noć teško radili i ništa nismo uhvatili, ali kad ti tako kažeš, bacit ću mreže."

⁶ Kad su ih bacili, u njih se uhvati toliko riba da su se razdirale.

⁷ Ribari stanu mahati svojim drugovima u drugoj lađici da im priskoče u pomoć. Oni dođu, pa napune obje lađice ribom tako da su gotovo tonule.

⁸ Kad je to vidio Šimun Petar, padne na koljena pred Isusom i reče mu: "Gospodine, udalji se od mene jer sam odviše grešan da bih ti bio blizu!"

⁹ Silna lovina riba zaprepastila je njega i sve koji su bili s njime,

* **5:1** Galilejskog jezera, Galilejskog mora.

¹⁰ pa tako i Šimunove drugove Jakova i Ivana, Zebedejeve sinove.

Isus odgovori Šimunu: “Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude!”

¹¹ Oni izvuku lađice na kopno, a zatim sve ostave i pođu za njim.

Isus iscjeljuje gubavca

(Mt 8:2-4; Mk 1:40-44)

¹² U nekom mjestu gdje je Isus boravio pojavi se iznenada pred njim čovjek pun gube. Čim spazi Isusa, baci se pred njega ničice, licem prema zemlji, i zamoli ga: “Gospodine, ako hoćeš, možeš me iscijeliti!”

¹³ Isus ispruži ruku i dotakne ga. “Hoću!” reče. “Budi čist!” I guba odmah nestane.

¹⁴ Isus mu zapovjedi: “Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom ponesi žrtveni dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg ozdravljenja.”

¹⁵ Ali glas o Isusu pronosio se sve dalje, pa je golemo mnoštvo naroda nahrupilo da ga sluša i da ozdravi od bolesti.

¹⁶ A on je odlazio moliti se na samotna mjesta.

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka

(Mt 9:1-8; Mk 2:3-12)

¹⁷ Jednoga dana dok je Isus poučavao, ondje su sjedili farizeji i pismoznanci koji su došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz Jeruzalema, a njega je sila Gospodnja poticala da iscjeljuje.

¹⁸ Neki ljudi donijeli su uzetog čovjeka na nosilima. Htjeli su ga unijeti unutra i položiti pred Isusa,

¹⁹ ali nisu se kroz mnoštvo uspjeli probiti do njega. Zato se popnu na krov, načine otvor među crepovima te ga s nosilima spuste među mnoštvo pred Isusa.

²⁰ Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: “Čovječe, oprošteni su ti grijesi!”

²¹ Pismoznanci i farizeji nato počnu umovati: “Tko je ovaj da tako huli? Tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga!”

²² Isus prozre njihovo umovanje, pa ih upita: “Zašto to smatrate hulom?”

²³ Što je lakše reći: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani i idi’?

²⁴ Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.” Okrene se zatim prema uzetome i reče: “Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!”

²⁵ Čovjek smjesta ustane te naočigled svih uzme nosila i ode slaveći Boga.

²⁶ Nato sve obuzme zanos, pa su slavili Boga i silno prestrašeni govorili: “Ovo što smo danas vidjeli je čudesno!”

Isus poziva Levija

(Mt 9:9-13; Mk 2:14-17)

²⁷ Izlazeći nakon toga, Isus ugleda ubirača poreza† imenom Levi kako sjedi u svojem uredu te ga pozove: “Pođi za mnom!”

²⁸ Levi nato ustane, ostavi sve te pođe za njim.

† 5:27 Ubirači poreza bili su u to doba omraženi u narodu zbog suradnje s okupatorskim vlastima i zbog toga što su iznuđivali novac od siromašnoga puka.

²⁹ Poslije Levi u svojem domu priredi veliku gozbu u čast Isusu. S njima je za stolom sjedilo mnogo ubirača poreza i drugih uzvanika.

³⁰ A farizeji i pismoznanci negodovali su i govorili učenicima: “Zašto jedete i pijete s ubiračima poreza i drugim grešnicima?”

³¹ Isus im odgovori: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.

³² Nisam došao zvati pravednike na obraćenje, već grešnike.”

Rasprava o postu
(Mt 9:14-17; Mk 2:18-22)

³³ Oni mu nato prigovore: “Ivanovi i farizejski učenici često poste i mole se, a tvoji jedu i piju!”

³⁴ Isus im odgovori: “Zar možete siliti svatove da poste dok je mladoženja s njima?

³⁵ Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.”

³⁶ Zatim im Isus to objasni prispodobom: “Nitko neće rupu na starome odijelu zakrpati tkaninom koju je otparao s novoga jer bi tako poderao i novo odijelo, a starome odijelu krpa s novoga ionako ne bi pristajala.

³⁷ I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjebove jer bi se od njega raspuknuli. Tako bi se i vino protilo i mjebovi uništili.

³⁸ Zato novo vino mora se ulijevati u nove mješine.

³⁹ I nitko pijući staro vino ne poželi piti novo. ‘Staro je bolje’, kažu.”

6

Rasprava o suboti

(Mt 12:1-8; Mk 2:23-28)

¹ Neke su subote, dok je Isus prolazio poljem usjeva, učenici počeli trgati klasje, trti ga rukama i jesti.

² A neki farizeji rekoše: “Zašto činite ono što je subotom zabranjeno? Zakonom je zabranjeno skupljati usjev subotom!”

³ Isus im odgovori: “Niste li u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David kad su on i njegovi pratitelji ogladnjeli?

⁴ Ušao je u Dom Božji* i jeo prineseni kruh† koji je dopušteno jesti samo svećenicima te ga je dao jesti i svojim pratiocima.

⁵ Ja, Sin Čovječji, gospodar sam subote.”

Isus iscjeljuje u subotu

(Mt 12:9-14; Mk 3:1-6)

⁶ Druge subote Isus uđe u sinagogu i počne poučavati. Ondje je bio neki čovjek usahnule desne ruke.

⁷ Pismoznanci i farizeji budno su pazili hoće li Isus u subotu iscijeliti, da ga mogu optužiti.

⁸ Ali Isus je znao za njihovu nakanu pa reče čovjeku usahnule ruke: “Ustani i dođi ovamo na sredinu!” Čovjek ustane i stane ispred svih.

⁹ Tada Isus reče farizejima i pismoznancima: “Pitam vas: Je li subotom dopušteno činiti dobro ili zlo, život spasiti ili uništiti?”

* 6:4 U Hram. † 6:4 Vidjeti 1 Samuelova 21:1-7.

¹⁰ Pogleda ih sve uokolo pa reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On ju ispruži, a ruka mu postane zdrava.

¹¹ Isusovi se neprijatelji nato silno razgnjeve te se počnu dogovarati što da poduzmu protiv njega.

*Isus izabire dvanaesticu apostola
(Mt 10:2-4; Mk 3:13-19; Djela 1:13)*

¹² Nedugo zatim Isus ode u goru moliti se. Cijelu se noć molio Bogu.

¹³ Kad se razdanilo, dozove učenike te od njih izabere dvanaesticu i imenuje ih apostolima:

¹⁴ Šimuna (kojega je prozvao Petrom),

Andriju (Šimunova brata),

Jakova,

Ivana,

Filipa,

Bartolomeja,

¹⁵ Mateja,

Tomu,

Jakova (Alfejeva sina),

Šimuna (zvanoga Revnitelj),

¹⁶ Judu (Jakovljeva sina)

i Judu Iškariotskoga, koji ga je poslije izdao.

Mnoštvo slijedi Isusa

¹⁷ Isus s njima siđe s gore i zaustavi se na nekoj visoravni. Mnoštvo njegovih učenika te silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje, Jeruzalema te iz tirskeg i sidonskog primorja

¹⁸ nagnulo je da ga sluša i izliječi se od bolesti. Ozdravljali su i ljudi koje su mučili nečisti duhovi.

¹⁹ Svi su ga pokušavali dotaknuti jer je iz njega izlazila sila koja je sve iscjeljivala.

*Blaženstva
(Mt 5:3-12)*

- ²⁰ Isus se okrene prema učenicima i reče:
“Blago vama, siromasi,
jer imate kraljevstvo Božje!
²¹ Blago vama koji ste sada gladni,
jer ćete se nasititi!
Blago vama koji sada plaćete,
jer ćete se smijati!
²² Blago vama kad vas ljudi zamrže,
kad vas izopće i pogrde
i prezru vaše ime kao zločinačko
zbog Sina Čovječjega!
²³ Kad se to dogodi, radujte se u poskakujte! Jer
velika vas nagrada čeka na nebu. Tako su i njihovi
očevi postupali prema prorocima.”

Pretkazanje nevolja

- ²⁴ “Teško vama, bogataši,
jer ste već primili svoju utjehu!
²⁵ Teško vama koji ste sada siti,
jer ćete gladovati!
Teško vama koji se sada smijete,
jer ćete tugovati i plakati!
²⁶ Teško vama kad vas svi budu hvalili,
jer su tako i lažne proroke hvalili njihovi!”

*O ljubavi prema neprijatelju
(Mt 5:39-42)*

- ²⁷ “Želite li me poslušati, kažem vam: Ljubite
svoje neprijatelje! Činite dobro onima koji vas
mrže.
²⁸ Blagoslivljajte one koji vas proklinju i molite
se za one koji vas zlostavljaju.

²⁹ Udari li vas tko po obrazu, pružite mu i drugi. Uzima li vam tko ogrtač, dajte mu i košulju.

³⁰ Tko god vas što zamoli, dajte mu, a od onoga tko vam otima ne tražite svoje natrag.

³¹ Činite drugima ono što biste htjeli da drugi čine vama!

³² Mislite li da zaslužujete nagradu ako volite one koji vas vole? Ta i grešnici tako čine.

³³ I ako dobro činite onima koji vama čine dobro, zar ste zaslužili nagradu? To čine i grešnici!

³⁴ Ako posuđujete samo onima od kojih se nadate povratu, kakvu ste nagradu zaslužili? I grešnici posuđuju grešnicima da jednako prime natrag.

³⁵ Ali vi volite svoje neprijatelje. Činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu zauzvrat. Tako će vam plaća biti velika i bit ćete djeca Svevišnjega koji je dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima.

³⁶ Budite milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac.”

O osuđivanju drugih

(Mt 7:1-5)

³⁷ “Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte, da ne budete osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se.

³⁸ Dajte, pa ćete i vi dobiti. Vaš će vam se dar vratiti u punoj i prepunoj mjeri, dobro nabijenoj, natresenoj, preobilnoj. Jer kakvom mjerom dajete, takvom će se i vama davati.”

³⁹ Zatim im Isus ispriča prisposdobe: “Može li slijepac slijepca voditi? Obojica završe u jarku.

⁴⁰ Učenik nije veći od svojega učitelja, a tko je potpuno poučen, ravan je svojem učitelju.

⁴¹ Što imaš gledati trun u oku svojega brata kad u vlastitome oku ni brvna ne opažaš?

⁴² Kako ti, koji u vlastitome oku ne vidiš ni brvna, možeš reći bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka'? Licemjeru! Izvadi najprije brvno iz vlastitog oka, pa ćeš onda dobro vidjeti kako da izvadiš trun iz bratova!"

Prispodoba o stablu i plodovima
(Mt 7:17-20)

⁴³ "Dobro stablo ne može roditi nevaljalim plodom niti nevaljalo stablo može roditi dobrim plodom.

⁴⁴ Svako se stablo po plodu poznaje. Ne beru se s trnja smokve niti s gloga grožđe.

⁴⁵ Dobar čovjek iz svojega srca iznosi dobra djela, a zao iz svojega zlog srca zla djela. Jer usta govore ono čega je srce prepuno."

Kuća na stijeni i kuća na pijesku
(Mt 7:24-27)

⁴⁶ "Zašto me dakle nazivate Gospodinom, a ne činite što vam zapovijedam?

⁴⁷ Reći ću vam kakav je svaki koji dolazi k meni, sluša što govorim i čini tako:

⁴⁸ on je poput čovjeka koji gradi kuću te iskopa dubok temelj i izgradi kuću na stijeni. Kad dođe poplava i navale bujice, ona ostane čvrsto stajati jer je dobro izgrađena.

⁴⁹ A onaj tko sluša riječi i ne čini tako jest poput čovjeka koji kuću izgradi na tlu, bez temelja. Kad na nju navali bujica, ona se brzo sruši i od nje ostane velika razvalina."

7

*Vjera rimskoga stotnika**(Mt 8:5-13)*

¹ Kad je završio s govorom pred ljudima, Isus ode u Kafarnaum.

² Ondje je nekom stotniku bio nasmrt bolestan sluga kojega je veoma cijenio,.

³ Kad je stotnik čuo za Isusa, pošalje k njemu židovske starješine s molbom da mu dođe iscijeliti slugu.

⁴ Oni usrdno zamole Isusa: "On zaslužuje da mu to učiniš

⁵ jer voli naš narod. Čak nam je i sinagogu izgradio."

⁶ Isus tako pođe s njima. Kad su već stigli nadomak kući, stotnik pošalje prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da udeš u moju kuću.

⁷ Nisam dostojan ni da dođem k tebi, nego samo reci da moj sluga ozdravi i on će ozdraviti!

⁸ Jer i ja moram slušati svoje nadređene. A podređenom vojniku kažem: 'Idi!' i on ode, te drugome: 'Dođi!' i dođe; a služi kažem: 'Učini to!' i on učini."

⁹ Kad je to čuo, Isus se zadivi. Okrene se mnoštvu koje je išlo za njim te reče: "Kažem vam, takve vjere nisam vidio ni u koga u cijelom Izraelu!"

¹⁰ Kad su se stotnikovi prijatelji vratili kući, našli su slugu posve zdrava.

Isus uskrisuje udovičina sina

¹¹ Nakon toga Isus ode u gradić zvan Nain. Pratili su ga učenici i silno mnoštvo ljudi.

¹² Kad su se približili gradskim vratima, naiđe pogrebna povorka. Pokapali su sina jedinca majke udovice. Majku je pratilo mnogo ljudi iz grada.

¹³ Kad ju je Gospodin opazio, sažali se nad njom te joj reče: “Ne plači!”

¹⁴ Priđe zatim nosilima i dotakne ih. Nosioc zistanu, a on reče: “Mladiću, tebi govorim, ustani!”

¹⁵ Mrtvi mladić ustane i progovori, a Isus ga dade majci.

¹⁶ Sve obuzme silan strah te su slavili Boga govoreći: “Velik je prorok ustao među nama. Bog pohodi svoj narod!”

¹⁷ I glas o tome Isusovu djelu pronese se svom Judejom i okolicom.

Isus i Ivan Krstitelj (Mt 11:2-19)

¹⁸ Učenici Ivana Krstitelja javili su Ivanu o Isusovim djelima. Ivan pozove dvojicu svojih učenika

¹⁹ i pošalje ih Gospodinu da ga upitaju: “Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?”

²⁰ Oni dođu k Isusu. “Ivan Krstitelj poslao nas je da te upitamo: ‘Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?’ ”

²¹ Upravo tada Isus mnoge iscijeli od bolesti, oslobodi zloduha i mnogim slijepcima vrati vid.

²² Zatim odgovori Ivanovim učenicima: “Idite Ivanu i ispričajte što ste čuli i vidjeli: slijepcima se vraća vid, hromi hodaju, gubavci ozdravljaju, gluhi čuju, mrtvi ustaju i Radosna vijest se propovijeda siromasima.

²³ Recite mu i ovo: ‘Blago onome tko se zbog mene ne sablazni!’ ”

²⁴ Kad su Ivanovi glasnici otišli, Isus počne govoriti mnoštvu o Ivanu. "Kad ste izišli u pustinju, što ste išli gledati? Samo trsku kako se povija na vjetru?

²⁵ Ili ste išli vidjeti raskošno odjevena čovjeka? Ali takvi žive u kraljevskim palačama.

²⁶ Ili ste išli vidjeti proroka? Da, on je i više od proroka.

²⁷ Jer Ivan je čovjek o kojemu u Svetome pismu piše:

'Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika
i on će vam pripremiti put.'^{*}

²⁸ Zaista vam kažem, od svih ljudi koji su ikada rođeni nije bilo većega od Ivana. Pa ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjemu veći je od njega!"

²⁹ Sav narod koji ga je slušao, pa čak i pokvareni ubirači poreza, uvide nato Božju pravednost i krste se Ivanovim krštenjem.

³⁰ Farizeji i zakonoznanci, naprotiv, ne dopuste da ih Ivan krsti te tako onemoguću Božju nakanu za njih.

³¹ "S kime dakle da usporedim ovaj naraštaj? Kome li su slični?

³² On je poput djece koja sjede i igraju se na gradskome trgu, pa jedna drugoj dovikuju:

'Veselo smo vam zasvirali,
ali niste htjeli zaplesati.

Onda smo vam zapjevali tužaljke,
ali ni plakati niste htjeli.'

³³ Jer, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a vi kažete: 'Ima zloduha.'

^{*} **7:27** Malahija 3:1.

³⁴ Onda sam došao ja, Sin Čovječji. Jedem i pijem, pa sada kažete: 'Izjelica je i pijanac, prijatelj je ubiračima poreza i drugim grešnicima!'

³⁵ Ali Božja će se mudrost opravdati djelima pred svom svojom djecom."

Grešnica pomazuje Isusa

(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Iv 12:1-8)

³⁶ Neki farizej pozove Isusa k sebi na objed te Isus dođe i zauzme mjesto za stolom.

³⁷ Uto dođe neka žena koja je bila javna grešnica. Doznala je da je Isus u gradu pa je donijela alabasternu posudu mirisne pomasti.

³⁸ Plačući, klekne otraga do njegovih nogu. Suze su joj kapale po njegovim nogama pa ih je otirala svojom kosom. Zatim mu je cjelivala noge i mazala ih mirisnom pomašću.

³⁹ Kad je Isusov domaćin farizej to vidio, pomisli: "Kad bi on zaista bio prorok, znao bi kakva je ta žena koja ga dotiče. Pa ona je grešnica!"

⁴⁰ "Šimune, imam ti nešto reći", nato će Isus.

"Reci, učitelju", odgovori Šimun.

⁴¹ "Neki je vjerovnik imao dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao petsto, a drugi pedeset srebrnjaka.†

⁴² Nisu mu imali odakle vratiti dug, pa ga on obojici oprosti. Što misliš, tko će ga od njih dvojice zato više voljeti?"

⁴³ "Vjerojatno onaj kojemu je više oprostio", odgovori Šimun.

"Dobro si zaključio", reče mu Isus.

† 7:41 U grčkome: *denara (u to je doba dnevna nadnica iznosila približno 1 denar).*

⁴⁴ Okrene se zatim prema ženi i reče mu: “Pogledaj ovu ženu! Kad sam ti ušao u kuću, ti mi nisi ponudio ni vode da operem noge, a ona mi ih je oprala suzama i otrla svojom kosom.

⁴⁵ Ti me nisi ni pozdravio poljupcem, a ona mi nije prestala cjelivati noge otkad je došla.

⁴⁶ Nisi mi u znak dobrodošlice ni glavu pomazao maslinovim uljem, a ona mi je skupocjenom pomlašću pomazala noge.

⁴⁷ Ako mi iskazuje mnogo ljubavi, to je zato što su joj oprošteni mnogi grijesi; no komu je malo oprošteno, pokazuje malo ljubavi.”

⁴⁸ Zatim reče ženi: “Grijesi su ti oprošteni!”

⁴⁹ Ljudi za stolom počnu međusobno govoriti: “Tko je ovaj da i grijehe oprašta?”

⁵⁰ A Isus reče ženi: “Spasila te tvoja vjera. Idi u miru.”

8

Isusove sljedbenice

¹ Nedugo zatim Isus počne obilaziti gradove i sela propovijedajući i naviještajući Radosnu vijest o Božjemu kraljevstvu. S njim su išla Dvanaestorica

² i neke žene koje je oslobodio zloduha i izliječio od bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje je istjerao sedam zlih duhova,

³ zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza, te Suzana i još mnoge. One su im služile svojim dobrima.

Prispodoba o sijaču

(Mt 13:1-23; Mk 4:1-20)

⁴ Jednoć kad je nagnulo silno mnoštvo iz svih gradova, on im ispriča prispodobu:

⁵ “Neki je ratar sijao sjeme. Dok je sijao, nešto sjemena padne na stazu pa ga pogaze. Dođu i ptice nebeske te ga pozobaju.

⁶ Drugo padne na kamenito tlo, ali tek što je niknulo, osuši se jer nije imalo vlage.

⁷ Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga.

⁸ Nešto ga, napokon, padne u dobru zemlju te donese stostruk plod.” Kad je to rekao, poviče: “Slušajte, kad već imate uši!”

⁹ Učenici ga upitaju o značenju te prispodobe.

¹⁰ On im reče: “Vama je dopušteno razumjeti tajne o Božjemu kraljevstvu. A ostalima govorim u prispodobama da se ispuni Sveto pismo:

‘Gledat će moja djela,

ali neće dokučiti njihova značenja;

slušat će moje riječi,

ali ih neće razumjeti.’*

¹¹ Evo značenja prispodobe: Sjeme je Božja riječ.

¹² Sjeme na tvrdu tlu oni su koji čuju Božju riječ, ali zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz njihova srca te oni ne povjeruju i ne spase se.

¹³ Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i radosno ju prihvate, ali nemaju korijena. Neko vrijeme vjeruju, ali kada dođe kušnja otpadnu.

¹⁴ U trnje zasijano sjeme su oni koji čuju Riječ, ali ju uguše životne brige, bogatstvo i užici te zato ne donesu roda.

* **8:10** Izaija 6:9.

15 Dobro tlo su plemenita i dobra srca koja slušaju Riječ, ustrajno ju čuvaju i donose plod.”

Prispodoba o svjetiljci

(Mk 4:21-25)

16 “Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod postelju, već zato da ju stavi na svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.

17 Sve što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.

18 Zato pazite kako slušate. Onima koji žive po Božjoj mudrosti Bog će dati još više mudrosti. A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će ubrzo i ono malo od nje[†] što misle da imaju.”

Prava Isusova obitelj

(Mt 12:46-50; Mk 3:31-35)

19 Isusu su došli majka i braća, ali nisu mogli do njega od mnoštva naroda.

20 Netko mu je javio: “Vani su ti majka i braća, žele te vidjeti.”

21 Isus odgovori: “Moja majka i moja braća su oni koji slušaju Božju riječ i tvore ju.”

Isus smiruje oluju

(Mt 8:23-27; Mk 4:36-41)

22 Isus i učenici jednog su dana ušli u lađicu. Isus im reče: “Prijeđimo na drugu stranu jezera.” I otisnu se od obale.

23 Dok su plovili, Isus je zaspao. Na jezeru se podigne oluja. Voda se stane prelijevati u lađicu

[†] 8:18 U grčkome: *Tko ima, još će mu se dati pa će obilovati, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.*

tako da se gotovo posve napunila vodom. Bili su u pogibli.

²⁴ Učenici probude Isusa vičući: “Učitelju! Učitelju, izginut ćemo!”

Isus se probudi te zaprijeti vjetru i uzburkanim valovima. Oni se umire i nastane tišina.

²⁵ “Gdje vam je vjera?” upita ih.

A učenici su prestrašeni i začuđeni pitali: “Tko je on da zapovijeda vjetrovima i vodi i da mu se oni pokoravaju?”

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka

(Mt 8:28-34; Mk 5:1-17)

²⁶ Doplove tako u gergezenski[‡] kraj nasuprot Galileji.

²⁷ Tek što je Isus izišao na kopno, dođe mu iz grada u susret neki čovjek opsjednut zlodusima. Već dugo nije nosio odjeću ni stanovao u kući, nego po grobnicama.

²⁸ Čim je ugledao Isusa, on zaviče, baci se ničice pred njega i na sav glas poviče: “Što hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijega Boga? Molim te, ne muči me!”

²⁹ Jer Isus je zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz čovjeka kojega je već dugo držao u vlasti. Čak i kad su ga vezali lancima i okovima, čovjek ih je raskinuo jer ga je zloduh gonio u pustinju.

³⁰ “Kako se zoveš?” upita ga Isus. “Legija”, odgovori on jer su u njega ušli mnogi zlodusi.

³¹ Zaklinjali su Isusa da im ne zapovjedi da odu u Beždan.

[‡] **8:26** U nekim rukopisima *gaderski* ili *geraski* kraj. Vidjeti: Matej 8:28i Marko 5:1.

³² A ondje je u gori paslo veliko krdo svinja. Zlodusi zamole Isusa da im dopusti ući u svinje. On im dopusti.

³³ Zlodusi iziđu iz čovjeka i uđu u svinje. Nato cijelo krdo jurne niz obronak u jezero i podavi se.

³⁴ Kad su svinjari vidjeli što se dogodilo, pobjegnu i razglase to po gradiću i selima

³⁵ te ljudi dođu vidjeti što se dogodilo. Kad su došli Isusu, nađu čovjeka iz kojega su izišli zlodusi kako obučen i zdrave pameti sjedi do Isusovih nogu te se prestraše.

³⁶ Očevici im ispričaju kako je opsjednuti spašen.

³⁷ Svo mnoštvo iz gergezenskoga kraja obuzme silan strah pa zamole Isusa da ode od njih. Isus uđe u lađicu i vrati se.

³⁸ A čovjek, iz koga su bili izišli zli dusi, zamolio ga je da ostane s njim, ali Isus mu reče:

³⁹ "Ne, vrati se doma i reci svima što ti je Bog učinio." Čovjek ode i po svem gradu razglasi što mu je Isus učinio.

*Isus iscjeljuje zaradi velike vjere ljudi
(Mt 9:18-26; Mk 5:22-43)*

⁴⁰ Kad se Isus vratio na drugu stranu jezera, mnoštvo ga je dočekalo s dobrodošlicom jer su ga svi željno iščekivali.

⁴¹ Dođe tada neki čovjek imenom Jair, predstojnik sinagoge, te se baci Isusu pred noge moleći ga da pođe njegovu domu.

⁴² Dvanaestogodišnja kći jedinica bila mu je na samrti.

Isus pođe za njim dok se mnoštvo natiskivalo oko njega.

⁴³ Među ljudima je bila i neka žena koja je već dvanaest godina bolovala od krvarenja. Sve što je imala potrošila je na liječnike, ali ju nitko nije mogao izliječiti.

⁴⁴ Ona priđe Isusu otraga i dotakne skut njegova ogrtača. Krvarenje joj odmah prestane.

⁴⁵ “Tko me je dotaknuo?” upita Isus.

Svi su to nijekali, a Petar reče: “Učitelju, pa toliko se mnoštvo gura oko tebe!”

⁴⁶ Isus odgovori: “Ne, netko me je namjerno dotaknuo. Osjetio sam kako sila izlazi iz mene.”

⁴⁷ Videći da se ne može skriti, žena mu sva uplašena priđe, padne ničice i pred svima ispriča zašto ga je dotaknula i kako je smjesta ozdravila.

⁴⁸ On joj reče: “Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru.”

⁴⁹ Dok je Isus još to govorio, stigao je netko iz Jairova doma s viješću: “Kći ti je umrla. Nema smisla da dalje mučiš Učitelja!”

⁵⁰ Isus je to čuo pa reče Jairu: “Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!”

⁵¹ Kad je došao u kuću, ne dopusti nikomu da uđe s njim osim Petru, Ivanu, Jakovu te djetetovu ocu i majci.

⁵² Svi su ondje plakali i naricali za djevojčicom. Isus im reče: “Ne plaćite! Nije umrla, nego samo spava!”

⁵³ Ali oni su ga ismijavali znajući da je umrla.

⁵⁴ Isus ju uhvati za ruku i poviče: “Ustani, djevojčice!”

⁵⁵ U nju se odmah vrati duh te ustane. Isus zapovjedi da joj daju jesti.

⁵⁶ Roditelji se zaprepaste. A Isus im zapovjedi da nikome ne govore o tome što se dogodilo.

9

Isus šalje dvanaestoricu apostola

(Mt 10:9-14; Mk 6:7-13)

¹ Isus pozove Dvanaesticu te im dade vlast i moć nad svim zlodusima i moć da liječe bolesti.

² Pošalje ih zatim da propovijedaju o Božjemu kraljevstvu i da iscjeljuju bolesnike.

³ “Ništa ne nosite sa sobom na put”, reče im. “Ni štap, ni torbu, ni kruh, ni novac. Nemojte imati ni više od dviju haljina.

⁴ Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte smještaj.

⁵ Ako vas u nekome mjestu ne poslušaju, otiđite iz njega te na odlasku stresite i prašinu s nogu. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”

⁶ I učenici pođu. Obilazili su sela navješćujući Radosnu vijest i iscjeljujući bolesnike posvuda.

Herodova strepnja

(Mt 14:1-2; Mk 6:14-16)

⁷ Kad je Herod tetrarh čuo o svemu što se događalo, uznemirio se i zbunio jer su neki govorili: “To je Ivan uskrsnuo od mrtvih.”

⁸ Drugi su rekli: “Pojavio se Ilija”, a treći: “Ustao je neki od drevnih proroka.”

⁹ “Ivanu sam ja odrubio glavu”, reče Herod. “Tko je onda ovaj o kojemu toliko govore?” I tražio je prigodu da ga vidi.

Isus hrani pet tisuća ljudi

(Mt 14:13-21; Mk 6:32-44; Iv 6:1-13)

¹⁰ Kad su se apostoli vratili, ispriповjede Isusu sve što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se s njima u osamu u grad zvani Betsaida.

¹¹ Ali mnoštvo je to saznalo i krenulo za njima. Isus ih je primio. Poučavao ih je o Božjemu kraljevstvu i iscjeljivao bolesnike.

¹² Kasno popodne prišla su mu dvanaestorica učenika. “Otpusti ljude”, rekli su. “Neka odu u okolna sela i zaseoke pronaći smještaj i jelo jer smo ovdje u pustoši.”

¹³ Ali Isus im reče: “Vi ih nahranite.”

“Imamo samo pet kruhova i dvije ribe”, prosvjedovali su. “Zar da mi idemo kupiti hranu za sav ovaj narod?”

¹⁴ Samo muškaraca ondje je bilo otprilike pet tisuća.

“Recite im da posjedaju u skupine po pedesetero”, odgovori Isus.

¹⁵ I svi posjedaju.

¹⁶ Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te razlomi kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima.

¹⁷ Svi su jeli dok se nisu nasitili i još su dvanaest košara napunili ostacima preostalima mnoštvu.

Petar priznaje Isusa

(Mt 16:13-16; Mk 8:27-29)

¹⁸ Dok se Isus jednom u osami molio, s njim su bili samo učenici. On ih upita: “Što ljudi kažu, tko sam ja?”

¹⁹ Oni odgovore: “Neki kažu da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da si neki drevni prorok koji je ustao od mrtvih.”

20 “A za koga me vi držite?” upita ih.
Petar reče: “Ti si Krist, Pomazanik Božji!”

Isus navješćuje svoju smrt
(Mt 16:21-23; Mk 8:31-33)

21 Isus im zabrani da ikomu o tomu govore.

22 “Jer ja, Sin Čovječji, moram mnogo pretrpjeti. Starješine, svećenički poglavari i pismoznanci će me odbaciti. Ubit će me, a ja ću treći dan uskrsnuti.”

Kako biti Kristovi učenici
(Mt 16:24-28; Mk 8:34–9:1)

23 Zatim reče svima: “Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima svoj križ i neka ide za mnom.

24 Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene, imat će istinski život.

25 Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš samoga sebe ili sebi naudi?

26 Posrami li se tko mene i mojih riječi, njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti kada dođem u svojoj i Očevoj slavi i u slavi svetih anđela.

27 Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što vide Božje kraljevstvo.”

Preobrazba
(Mt 17:1-13; Mk 9:2-13)

28 Otprilike osam dana nakon toga povede Isus Petra, Ivana i Jakova u goru da se pomoli.

29 Dok se molio, lice mu se preobrazi a odjeća zablista bijelim sjajem.

³⁰ Uto se pojave dvojica ljudi i počnu razgovarati s Isusom. Bili su to Mojsije i Ilija.

³¹ Pojavili su se u slavi i razgovarali su s njim o smrti* koju je trebao podnijeti u Jeruzalemu da se ispuni Pismo.

³² Petra i njegove drugove svladao je san. Kad su se probudili, ugledali su Isusa u slavi i dvojicu ljudi kako stoje s njim.

³³ Dok su ta dvojica odlazili, Petar reče Isusu: “Učitelju, dobro je što smo ovdje! Napraviti ćemo tu tri sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.” Nije, naime, znao što da kaže.

³⁴ Još dok je govorio, pojavi se oblak i prekrije ih. Kad su se našli u oblaku, silno se prestraše.

³⁵ Iz oblaka se začuje glas: “Ovo je moj Sin† kojega sam izabrao! Njega slušajte!”

³⁶ Baš kad se začuo glas, Isus ostane sam. Učenici su šutjeli i tada još nikome nisu ništa govorili o onome što su vidjeli.

*Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mt 17:14-19; Mk 9:14-29)*

³⁷ Kad su sutradan sišli s gore, Isusu dođe u susret silno mnoštvo.

³⁸ Neki čovjek iz mnoštva poviče: “Učitelju, molim te, pogledaj mi sina! Jedinac mi je!

* **9:31** Riječ koja je ovdje prevedena s “smrt”, na grčkom je *Izlazak*, što upućuje na značaj Isusove smrti. U Starom zavjetu “Izlazak” se odnosi na Božje oslobođenje izraelskog naroda od egipatskog ropstva. Kristova smrt na križu jeste “Izlazak”, to jest, djelo otkupljenja, kojim Bog izvodi ljude iz ropstva grijeha. † **9:35** U nekim rukopisima: *moj ljubljani Sin*.

³⁹ Opsjeda ga duh pa odjednom počne vrištati, bacati se i ide mu pjena na usta. Jedva ga ostavi kad ga sveg izmrcvari.

⁴⁰ Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”

⁴¹ “Nevjerni i opaki rode!” reče Isus. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedi sina!”

⁴² Dok je dječak prilazio, zloduh ga baci na tlo i počne ga grčiti. A Isus zaprijeti nečistome duhu, iscijeli dječaka i preda ga njegovu ocu.

⁴³ Svi su bili osupnuti Božjim veličanstvom.

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt

(Mt 17:22-23; Mk 9:30-32)

Dok su sve divili svemu što je učinio, Isus reče učenicima:

⁴⁴ “Zapamtite dobro što vam govorim: Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke.”

⁴⁵ Ali oni nisu razumjeli što im kazuje. Značenje im je bilo skriveno, a bojali su se pitati ga da im objasni.

Tko je najveći u kraljevstvu

(Mt 18:1-5; Mk 9:33-37)

⁴⁶ Učenici počnu razmišljati o tomu tko bi od njih mogao biti najveći.

⁴⁷ Znajući što im je na srcu, Isus uzme dijete, postavi ga uza se

⁴⁸ i reče: “Tko prihvati ovo malo dijete radi mene, mene prihvća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao. Tko je najmanji među vama, taj je najveći.”

Pozivanje na Isusovo ime
(Mk 9:38-40)

⁴⁹ Ivan mu reče: “Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine.”

⁵⁰ “Ne branite mu!” reče im Isus. “Tko nije protiv vas, za vas je!”

Negostoljubivi Samarijanci

⁵¹ Kad se približilo vrijeme njegova povratka u nebo, Isus odlučno krene u Jeruzalem

⁵² i pošalje pred sobom glasnike. Oni odu u neko samarijsko selo da mu priprave smještaj.

⁵³ Ali ondje ga ljudi nisu htjeli primiti jer je putovao u Jeruzalem.

⁵⁴ Kad su to vidjeli učenici Jakov i Ivan, upitaju Isusa: “Gospodine, hoćeš li da zapovjedimo da ih spalimo oganj s neba?”

⁵⁵ Ali on se okrene i prekori ih.

⁵⁶ Zatim odu u drugo selo.

Cijena učenja
(Mt 8:19-22)

⁵⁷ Dok su išli putem, neki čovjek reče Isusu: “Slijedit ću te kamo god ti pošao!”

⁵⁸ Ali Isus mu odgovori: “Lisice imaju jame i ptice imaju gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje ni glavu nasloniti.”

⁵⁹ Nekome drugome reče: “Slijedi me!”

Čovjek odgovori: “Gospodine, dopusti mi da najprije odem pokopati oca.”

⁶⁰ Ali Isus mu odgovori: “Pusti da mrtvi pokapaju svoje mrtvace, a ti idi naviještati Božje kraljevstvo!”

⁶¹ Još netko reče: “Gospodine, slijedit ću te, ali mi najprije dopusti da se oprostim sa svojim ukućanima.”

⁶² Ali Isus mu odgovori: “Tko stavi ruku na plug, a zatim se okreće natrag, nije prikladan za Božje kraljevstvo.”

10

Isus šalje sedamdesetdvojicu učenika

(Mt 11:21-27; 13:16-17)

¹ Gospodin nakon toga izabere još sedamdesetdvojicu učenika* i pošalje ih po dvojicu da idu pred njim u svaki grad i mjesto kamo je kanio ići.

² Govorio im je: “Žetva je velika, ali je radnika malo. Molite zato gospodara žetve da pošalje žeteoce.

³ Idite! Šaljem vas, evo, kao janjad među vukove.

⁴ Ne nosite sa sobom ni novac, ni torbu, ni obuću. Putem ne gubite vrijeme pozdravljajući ljude i razgovarajući s njima.

⁵ Kad uđete u neku kuću, najprije ju blagoslovite: ‘Mir ovoj kući!’

⁶ Bude li ondje tko dostojan mira, vaš će mir sići na njega. Ne bude li takvoga, vaš će se mir vratiti vama.

⁷ Kad dođete u neku kuću, ne prelazite više iz jedne u drugu. Ostanite na jednomu mjestu te

* **10:1** U nekim rukopisima: *sedamdesetoricu*. (Također u stihu 10:17.)

jedite i pijte što vam daju jer radnik zaslužuje plaću.

⁸ Kad uđete u neki grad i ondje vas prime, jedite što vam ponude.

⁹ Iscjeljujte ondje bolesnike i kazujte im: 'Približilo vam se Božje kraljevstvo!'

¹⁰ Ali kad uđete u neki grad pa vas ne prime, iziđite na njegove ulice pa recite:

¹¹ 'Čak i prašinu iz vašega grada što nam se uhvatila za noge otresamo sa sebe za svjedočanstvo protiv vas. Ali znajte da je Božje kraljevstvo blizu!'

¹² Kažem vam da će i Sodomi na Sudnji dan biti lakše nego tomu mjestu!

¹³ Teško tebi, Korozaïne! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čudesa koja su se kod vas dogodila zbila u pokvarenima Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno obratili te sjedili u kostrijeti i pepelu.

¹⁴ Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na Sudnji dan nego vama!

¹⁵ A ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba uzdignuti? Strovalit ćeš se u pakao."

¹⁶ Zatim reče učenicima: "Tko vas sluša, mene sluša, a tko vas odbaci, mene je odbacio. Tko odbacuje mene, odbacuje Boga koji me je poslao."

¹⁷ Kad su se sedamdesetdvojica učenika vratili, radosno su kazali: "Gospodine, čak nam se i zlodusi pokoravaju u tvoje ime."

¹⁸ "Da," reče im on, "vidio sam Sotonu kako poput munje pada s neba.

¹⁹ Dao sam vam, eto, vlast nad svakom neprijateljskom silom da gazite zmije i štipavce. Ništa vam neće moći nauditi.

²⁰ Ali nemojte se radovati tomu što vam se zlodusi pokoravaju. Radujte se što su vaša imena zapisana na nebesima.”

Isusova molitva zahvale

²¹ Isusa zatim ispuni radost u Svetome Duhu te reče: “Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si to skrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tebi se to svidjelo tako učiniti.

²² Moj mi je Otac sve predao. Nitko ne poznaje Sina nego Otac i nitko ne poznaje Oca nego Sin i oni kojima se Sin hoće objaviti.”

²³ Okrene se zatim prema učenicima te im nasamo reče: “Blago vama jer vam to oči gledaju.

²⁴ Kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi željeli vidjeti to što vi gledate, ali nisu vidjeli; željeli su čuti što vi čujete, ali nisu čuli.”

Najveća zapovijed

(Mt 22:34-40; Mk 12:28-31)

²⁵ Jednom neki zakonoznanac ustane i upita Isusa da ga iskuša: “Učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni život?”

²⁶ “Što piše u Mojsijevu zakonu? Što ondje čitaš?”

²⁷ “ ‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom pameti svojom,
a svojega bližnjega kao samoga sebe’ ”†, odgovori čovjek.

²⁸ “Tako je”, reče Isus. “Čini tako pa ćeš živjeti.”

²⁹ Ali hoteći se opravdati, on upita Isusa: “A tko mi je bližnji?”

† 10:27 Levitski zakonik 19:18.

Prispodoba o milosrdnome Samarijancu

³⁰ Isus mu odgovori prispodobom: “Nekog su čovjeka koji je putovao iz Jeruzalema u Jerihon napali razbojnici te ga svukli, pretukli i ostavili polumrtva uz cestu.

³¹ Onuda je slučajno prolazio židovski svećenik. Kad ugleda polumrtvog čovjeka, zaobiđe ga i ode.

³² Naide zatim i levit, svećenički pomoćnik. Kad ga ugleda, također ga zaobiđe i ode.

³³ Zatim dođe i prezreni Samarijanac, koji je onuda putovao. Kad ugleda čovjeka, sažali se nad njim.

³⁴ Priđe mu, opere mu rane maslinovim uljem i vinom te ih previje. Podigne ga zatim na magarca i odvede u gostionicu te ga je ondje njegovao.

³⁵ Sutradan gostioničaru dade dva srebrnjaka[‡] i reče mu: ‘Brini se za njega. Potrošiš li više, platit ću ti na povratku.’

³⁶ Što kažeš, koji je od te trojice bio bližnji čovjeku kojega su napali razbojnici?”

³⁷ “Onaj koji mu je iskazao milosrđe”, reče čovjek. Isus mu reče: “Idi pa i ti čini tako.”

Isus u posjetu Marti i Mariji

³⁸ Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus i učenici uđu u neko selo. Tu ga neka žena, imenom Marta, primi u svoj dom.

³⁹ Njezina je sestra Marija sjedila do Gospodinovih nogu i slušala što govori.

⁴⁰ A Marta je bila tako zauzeta pripremanjem i posluživanjem da mu se došla požaliti: “Gospodine,

[‡] **10:35** U grčkome: *dva denara*.

zar ti uopće ne mariš što me je sestra ostavila da sama poslužujem? Reci joj da mi pomogne!”

⁴¹ Ali Gospodin joj odgovori: “Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ oko svih tih sitnica.

⁴² A zapravo se vrijedi brinuti samo o jednome. Marija je to shvatila—i neću joj to oduzeti.”

11

Pouka o molitvi (Mt 6:9-13; 7:7-11)

¹ Kad je Isus završio s molitvom, priđe mu jedan od učenika i reče: “Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.”

² Isus reče: “Kad se molite, recite: ‘Oče naš na nebu, neka se štuje tvoje sveto ime. Neka dođe tvoje kraljevstvo.

³ Kruh naš svagdašnji daj nam danas

⁴ i oprosti nam naše grijehе,
kao što i mi opraštamo onima koji griješe protiv nas.

I ne dopusti da podlegnemo kušnji,
nego nas izbavi od Zloga.’ ”*

⁵ Reče im zatim: “Zamislite da u ponoć odete svojem prijatelju želeći posuditi tri kruha i kažete mu:

⁶ ‘Stigao mi je u goste prijatelj, a nemam mu što dati za jelo.’

⁷ On bi vam iznutra doviknuo: ‘Ne uznemiruj me! Vrata su već zaključana, a djeca su u postelji. Ne mogu sada ustajati da ti to dadem.’

* **11:4** U nekim rukopisima stoji još: *Jer tvoji su kraljevstvo, sila i slava zauvijek. Amen.*

⁸ Ali kažem vam, ne učini li to zbog prijateljstva, učinit će to da se ne osramoti.

⁹ Kažem vam: Molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!

¹⁰ Jer tko god moli, prima. Tko god traži, nalazi. Tko kuca, otvara mu se.

¹¹ Bi li ijedan otac svojemu djetetu, kad bi ga zaiskalo ribu, dao zmiju?

¹² Ili bi mu tko dao štipavca kad ga zaište jaje?

¹³ Pa ako vi, grešni ljudi, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više vaš nebeski Otac darovati Svetoga Duha onima koji ga mole?"

Isus i knez zloduha

(Mt 12:22-30, 43-45; Mk 3:22-27)

¹⁴ Isus jednom istjera nijemog zloduha iz nekog njemaka. Kad je zloduh izišao, njemak progovori. Mnoštvo se divilo.

¹⁵ Ali neki rekoše: "Taj zloduhe izgoni s pomoću Beelzebula, poglavice zlih duhova."

¹⁶ A drugi su ga iskušavali ištući da im dade kakav znak s neba kao dokaz da ga je Bog poslao.

¹⁷ Znajući što misle, Isus im reče: "Svako podijeljeno kraljevstvo propada. Dom u kojemu vlada nesloga će se raspasti.

¹⁸ Kažete da ja s pomoću Beelzebula izgonim zloduhe. Sotonino je kraljevstvo, dakle, razjedinjeno. Kako će se onda održati?

¹⁹ Ako ja zaista izgonim zle duhove uz pomoć Beelzebula, čijom ih pomoći istjeruju vaši sljedbenici? Zato će vas oni osuditi.

²⁰ Ali ako ja zloduhe izgonim Božjim prstom, onda je k vama stiglo Božje kraljevstvo.

²¹ Dok snažni i dobro naoružani[†] čuva svoj dom, njegov je posjed osiguran.

²² Ali kada dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve oružje u koje se uzdao te podijeli plijen.

²³ Tko nije na mojoj strani, zapravo je protiv mene; i svatko tko sa mnom ne skuplja, zapravo rastjeruje.

²⁴ Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali ga ne nalazi. Tada kaže: 'Vratit ću se u kuću iz koje sam izišao.'[‡]

²⁵ Vрати se i svoj stari dom zatekne pometen i čist.

²⁶ Zatim ode pronaći drugih sedam duhova još gorih od sebe te svi oni uđu u čovjeka i u njemu se nastane. Na koncu tako čovjeku bude i gore nego prije."

²⁷ Dok je još govorio, neka žena iz mnoštva poviče: "Blagoslovljena utroba koje te je nosila i prsa koja si sisao!"

²⁸ "Još su blagoslovljeniji oni koji slušaju Božju riječ i tvore ju", odgovori joj Isus.

Jonin znak

(Mt 12:38-42)

²⁹ Kad je mnoštvo nagnulo k Isusu, on reče: "Zao je ovo naraštaj. Traži znak, ali neće mu se dati drugoga osim znaka proroka Jone.

³⁰ Što se dogodilo Joni, bilo je Ninivljanima znak da ga je Bog poslao. Što će se sa mnom dogoditi,

[†] 11:21 Sotona. [‡] 11:24 U grčkome: ...u kuću iz koje sam izišao.

bit će znak da je mene, Sina Čovječjega, Bog poslao ovom narodu.Š

³¹ Kraljica Juga* ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer je izdaleka došla čuti Salomonovu mudrost, a s vama je ovdje i veći od Salomona.

³² Stanovnici Ninive ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer su se oni obratili na Jonino propovijedanje. S vama je ovdje i veći od Jone!”

Svjetiljka biću

³³ “Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod košaru, već zato da ju stavi na svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.

³⁴ Oko je poput svjetiljke tijelu. Ne budete li odviše brinuli za materijalna dobra, jasno ćete vidjeti u životu, ali ako se za njih previše brinete, vid će vam biti zasjenjen i tama će vam ispuniti život.†

³⁵ Pazite dakle da se svjetlost koja je u vama ne zamrači.

³⁶ Ako dakle sve vaše biće bude svijetlo bez djelića tame, cijelo će biti rasvijetljeno kao da ga je obasjala svjetiljka.”

Isus opominje vjerske poglavare (Mt 23:1-36)

Š **11:30** U grčkome: *Kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako ću i ja, Sin Čovječji, biti znak ovomu naraštaju.* * **11:31** Kraljica od Sabe. † **11:34** U grčkome: *Stoga, ako ti je oko zdravo, sve će ti tijelo biti obasjano svjetlošću. No ako ti oko nije zdravo, sav ćeš biti u tami.*

Grčki pridjev ovdje preveden sa “zdravo” ujedno znači potpunu odanost Bogu i neopterećenost brigom o materijalnim dobrima.

³⁷ Dok je Isus još govorio, neki ga farizej pozove k sebi na objed. Isus uđe i zauzme mjesto za stolom.

³⁸ Kad je farizej to vidio, začudi se što Isus prije objeda nije, prema židovskome običaju, obavio obredno pranje ruku.

³⁹ A Gospodin mu reče: “Vi farizeji toliko se trudite očistiti svoju čašu i zdjelu izvana, a napunili ste ih svojim grabežom i pakošću.

⁴⁰ Bezumnici! Nije li Bog taj koji je načinio i nutrinu, a ne samo vanjštinu?

⁴¹ Dajte zato to iznutra, što grabežljivo čuvate, kao milostinju onima kojima je potrebna pa ćete cijeli biti čisti.†

⁴² Teško vama, farizeji! Jer revno namirujete čak i desetinu metvice, rutvice i svake vrste povrća, a ne marite za Božju pravednost i ljubav. Treba davati desetinu, ali ne smijete zanemarivati važnije stvari.Š

⁴³ Teško vama, farizeji! Volite sjediti na počasnome mjestu u sinagogama i godi vam kad vas ljudi pozdravljaju na javnim mjestima.

⁴⁴ Teško vama! Vi ste poput neprimjetnih grobova po kojima ljudi hodaju ne opažajući trulež u njima.”

⁴⁵ “Učitelju, vrijeđaš nas govoreći tako!” reče neki zakonoznanac.

⁴⁶ Isus mu odgovori: “Jao i vama, zakonoznanci! Tlačite ljude teškim teretom vjerskih zahtjeva, a ni

† **11:41** U grčkome: *ali dajte ono iznutra kao milostinju—i sve vam je čisto.* Š **11:42** U grčkome: *Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.*

prst ne želite pomaknuti da im taj teret pomognete nositi.

⁴⁷ Teško vama! Gradite spomenike onim istim prorocima koje su poubijali vaši vlastiti preci.

⁴⁸ Time svjedočite da odobravate djela svojih predaka: oni su ih pobili, a vi im dižete spomenike!

⁴⁹ Evo što Božja mudrost kaže o vama: 'Poslat ću k njima proroke i apostole, a oni će neke od njih ubiti, a druge protjerati.'

⁵⁰ Vaš će se naraštaj smatrati odgovornim za krv svih proroka prolivenu od postanka svijeta,

⁵¹ od Abelove krvi do krvi Zaharije, koji je ubijen između žrtvenika i svetišta. Kažem vam, vaš će naraštaj odgovarati za tu prolivenu krv!

⁵² Teško vama, zakonoznanci! Skrili ste ključ znanja od naroda. Sami ne ulazite u kraljevstvo, a druge sprečavate da uđu."

⁵³ Kad je Isus odande otišao, pismoznanci i farizeji počnu gnjevno na njega navaljivati i postavljati mu kojekakva pitanja

⁵⁴ vrebajući hoće li reći što da ga mogu optužiti.

12

Protiv licemjerja

(Mt 10:26-27)

¹ Kad se okupilo tisuće ljudi tako da su već gazili jedni po drugima, Isus najprije počne govoriti svojim učenicima: "Farizejsko se licemjerje širi poput kvasca koji prožme sve tijesto. Čuvajte se da ne budete licemjerni kao oni.

² Jer dolazi vrijeme kad će sve što je skriveno biti otkriveno; sve što je tajno čut će se pred svima.

³ Što ste god rekli u tami, čut će se na svjetlu i što ste šaptali u zatvorenim sobama, razglasit će se s krovova da svi čuju!

Ne treba se plašiti

(Mt 10:28-33; 12:31-32; Mk 3:28-29)

⁴ Prijatelji moji, kažem vam, ne bojte se onih koji mogu ubiti samo tijelo, ali vam ne mogu ništa gore učiniti!

⁵ Ali reći ću vam koga se treba bojati. Bojte se Boga koji može ubiti, a zatim baciti u pakao. Njega se bojte!

⁶ Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? A Bog ipak ne zaboravi nijednoga od njih.

⁷ A vama su izbrojene i vlasi na glavi. Stoga se ne bojte! Vi ste mu mnogo vredniji od mnoštva vrabaca.

⁸ Tko ovdje na zemlji pred ljudima prizna da pripada meni, za njega ću ja, Sin Čovječji, pred anđelima Božjim priznati da mu pripadam.

⁹ Ali onoga koji mene zaniječe na zemlji odreći ću se pred Božjim anđelima.

¹⁰ Ipak, onome koji što kaže protiv Sina Čovječjega oprostit će se. Ali onome tko pohuli protiv Svetoga Duha neće se oprostiti.

¹¹ A kad vas budu dovodili pred sud u sinagogama, pred poglavare i vlasti, ne brinite se što reći sebi u obranu

¹² jer će vas Sveti Duh tada poučiti što da kažete.”

Prispodoba o budalastom bogatašu

¹³ Netko iz mnoštva poviče: “Učitelju, molim te, reci mojemu bratu da podijeli sa mnom imanje koje smo dobili u baštinu.”

14 Isus mu odgovori: “Čovječe, tko je mene postavio da sudim i dijelim između vas?”

15 Onda se obratio svima: “Klonite se svake pohlepe. Ma koliko da obilujete, život se ne sastoji u onomu što posjedujete.”

16 Ispriča im zatim prispodobu: “Nekomu je bogatašu zemlja urodila tako obilnom žetvom

17 da je razmišljao: ‘Što da radim? Nemam u što skupiti toliku ljetinu.

18 Znam! Srušit ću stare žitnice i izgraditi veće pa ću ondje zgrnuti i žito i sva svoja dobra.

19 Onda ću svojoj duši reći: Evo, imaš u zalihi obilje za još mnogo godina. Dušo moja, počivaj, jedi, pij i veseli se!’

20 Ali Bog mu reče: ‘Neumniče! Još ćeš noćas umrijeti. Komu će onda pripasti sve što si skupio?’

21 Neumnik je onaj tko zgrće zemaljsko blago, a ne stječe bogatstvo koje je vrijedno u Božjim očima.”

Ne brinite se!
(Mt 6:25-34)

22 Zatim Isus reče učenicima: “Zato vam kažem: Ne brinite se tjeskobno kako ćete preživjeti, što ćete jesti, ni u što ćete obući svoje tijelo!

23 Pa život je vredniji od hrane, a tijelo od odjeće.

24 Pogledajte gavrane! Niti siju, niti žanju, niti imaju spremišta i žitnice, a Bog ih ipak hrani. A vi ste toliko vredniji od ptica!

25 Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan?

26 Pa ako ni to malo ne možete, zašto ste stalno zabrinuti?

²⁷ Pogledajte samo poljske ljiljane! Niti se muče niti predju. A kažem vam da se ni kralj Salomon u svoj svojoj raskoši nije zaodjenuo kao jedan od njih.

²⁸ Pa ako Bog tako odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u peć, zar se neće još i više brinuti za vas, malovjerni?

²⁹ Zato i vi: ne brinite se i ne uznemirujte oko toga što ćete jesti i piti

³⁰ jer tako čine nevjernici ovoga svijeta. Vaš Otac zna da vam je sve to potrebno.

³¹ Stoga najprije tražite kraljevstvo njegovo pa će vam se i to nadodati.

³² Ne boj se, malo stado. Vašemu se Ocu svidjelo da vam dade kraljevstvo.

³³ Prodajte svoju imovinu i dajte je kao milostinju! Tako ćete sebi spremiti blago na nebesima, kamo lopovi ne dolaze i gdje ga moljci neće izgristi.

³⁴ Jer gdje vam je blago, ondje će vam biti i srce.”

Treba budno čekati Gospodnji dolazak

(Mt 24:45-51)

³⁵ “Budite pripralni, posve obučeni i neka vam svjetiljka gori

³⁶ kao da čekate povratak svojega gospodara sa svadbene gozbe da budete spremni otvoriti mu vrata čim stigne i pokuca.

³⁷ Blago onim slugama koje gospodar na povratku nađe bdjeti. Zaista vam kažem, on će privezati pregaču, reći im da sjednu za stol i sam ih poslužiti da jedu.

³⁸ Možda će doći usred noći ili pred zoru.* Blago onima koje nađe bdjeti.

³⁹ Znajte: kad bi vlasnik kuće znao kada će doći lopov, ne bi mu dopustio da u nju provali.

⁴⁰ Budite i vi stalno pripravnici jer će Sin Čovječji doći kad mu se i ne nadate.”

⁴¹ “Gospodine, jesi li tu prispodobu ispričao samo nama ili svima?” upita Petar.

Vjerni i razumni upravitelj

⁴² Isus mu reče: “Tko je dakle onaj vjerni i razumni upravitelj kojega će gospodar postaviti da upravlja ukućanima i da im daje hranu u pravo vrijeme?

⁴³ Blago onome koga gospodar, kada dođe, nađe da tako čini!

⁴⁴ Zaista vam kažem, povjerit će mu da upravlja svim njegovim imanjem.

⁴⁵ Ali ako sluga pomisli: ‘Gospodar se još neće vratiti’ pa počne tući sluge i sluškinje te jesti, piti i opijati se,

⁴⁶ gospodar će doći u dan kad mu se ne nada i u čas u koji neće ni slutiti. Nemilosrdno će ga kazniti i odrediti mu usud među nevjernicima.

⁴⁷ Onaj koji je znao volju svojega gospodara, ali nije tako činio i nije bdio, bit će strogo kažnjen.

⁴⁸ Ali tko nije znao da to što čini zaslužuje kaznu, bit će kažnjen blaže. Kome je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti. Od onoga kojemu je mnogo povjereno više će se tražiti.”

* **12:38** U grčkome: *O drugoj ili o trećoj straži.*

*Zbog Isusa će nastati razdor**(Mt 10:34-36)*

⁴⁹ “Došao sam baciti oganj suda na zemlju. Kako bih želio da je već planuo!

⁵⁰ Ali valja mi se krstiti trpljenjem i tako sam tjeskoban dok se to ne završi!

⁵¹ Mislite li da sam na zemlju došao donijeti mir? Nipošto. Došao sam donijeti razdor.

⁵² Jer odsad će nastajati razdori u obitelji: troje će ljudi biti na mojoj strani, a protiv drugih dvoje i obrnuto.

⁵³ Otac će biti protiv sina i sin protiv oca, majka protiv kćeri i kći protiv majke, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.”

*Znaci vremena**(Mt 16:2-3; 5:25-26)*

⁵⁴ Reče zatim mnoštvu: “Kad opazite da se na zapadu gomilaju oblaci, znate reći: Kiša će!

⁵⁵ A kad zapuše južnjak, kažete: Bit će vruće! I bude vrućina.

⁵⁶ Licemjeri! Izgled zemlje i neba znate protumačiti. Kako onda ne znate protumačiti znake vremena?

⁵⁷ Zašto sami ne želite uvidjeti što je pravo?

⁵⁸ Kad s protivnikom ideš na sud, pokušaj se s njim nagoditi da spor ne završi na sudu jer te sudac može osuditi i predati izvršitelju da te baci u tamnicu.

⁵⁹ A onda, kažem ti, nećeš odande izići dok ne isplatiš sve do posljednjeg novčića.”

13*Isus poziva na obraćenje*

¹ Tada Isusa obavijeste da je Pilat dao smaknuti neke Galilejce dok su prinosili žrtve u jeruzalemskome Hramu.

² “Mislite li da su ti Galilejci koji su nastradali bili veći grešnici od ostalih Galilejaca?

³ Nipošto! Kažem vam, i vi ćete tako izginuti ako se ne obratite!

⁴ Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili grešniji od svih stanovnika Jeruzalema?

⁵ Nipošto. Kažem vam, svi ćete tako izginuti ako se ne obratite.”

Prispodoba o neplodnoj smokvi

⁶ Ispriča im zatim prispodobu: “Imao neki čovjek u vinogradu zasađenu smokvu. Dolazio je vidjeti je li rodila, ali nije na njoj našao roda.

⁷ Reče zato vinogradaru: ‘Već tri godine dolazim tražiti roda na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci ju. Zašto da iscrpljuje zemlju!’

⁸ Vinogradar odgovori: ‘Gospodaru, ostavi ju još ove godine, a ja ću ju okopati i pognojiti.

⁹ Možda će nagodinu ipak roditi. Ako ne, posjeći ćeš ju.’ ”

Isus iscjeljuje u subotu

¹⁰ Dok je Isus u subotu poučavao u sinagogi,

¹¹ bila je ondje žena koja je osamnaest godina bila zgrbljena i nije se mogla uspraviti. Bila je, naime, opsjednuta duhom.

¹² Kad ju Isus opazi, pozove ju i reče joj: “Ženo, oslobođena si od svoje bolesti!”

¹³ te položi na nju ruke. Žena se smjesta uspravi i počne slaviti Boga.

¹⁴ Ali nadstojnik sinagoge, srdit što ju je Isus izliječio u subotu, reče narodu: “Šest dana u tjednu treba raditi. U te se dane dakle dolazite liječiti, a ne subotom!”

¹⁵ Isus mu odgovori: “Licemjeri! I vi radite subotom. Ne odveže li subotom svatko od vas svojega vola ili magarca od jasala i ne odvede li ga na vodu piti?”

¹⁶ Nije li onda trebalo, iako je subota, odriješiti ovu kćer Abrahamovu spona kojima ju je Sotona držao vezanu osamnaest godina?”

¹⁷ Nato se njegovi neprijatelji posrame, a sav narod radovao se čudesima koja je Isus učinio.

Prispodoba o gorušičinu sjemenu

(Mt 13:31-32; Mk 4:30-32)

¹⁸ “Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga usporedim?” reče Isus.

¹⁹ “S njim je kao s gorušičinim sjemenom koje čovjek baci u svoj vrt. Ono izraste i razvije se u stablo te se ptice nebeske dolaze gnijezditi u njegovim granama.”

Prispodoba o kvascu

²⁰ Upita opet: “Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo?”

²¹ Ono je poput kvasca koji žena umijesi u golemu količinu brašna,* a on ipak sve ukvasi.”

Uska vrata

(Mt 7:13-14, 22-23; 8:11-12)

²² Putujući u Jeruzalem, Isus je prolazio gradovima i selima i putem poučavao.

* **13:21** U grčkome: *tri mjere* (otprilike 20 kilograma).

²³ Netko ga upita: “Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?”

²⁴ “Vrata neba su uska”, odgovori Isus. “Trudite se da uđete kroz njih jer će mnogi željeti ući, ali neće moći.

²⁵ Kad gospodar kuće zaključa vrata, bit će prekasno. Tada ćete stajati vani i kucati ištući: ‘Gospodine, otvori nam!’ ali on će odgovoriti: ‘Ne znam vas odakle ste.’

²⁶ Onda ćete početi govoriti: ‘Ali mi smo s tobom jeli i pili, poučavao si po našim trgovima!’

²⁷ A on će vam odgovoriti: ‘Kažem vam da vas ne poznajem. Odlazite od mene, svi zlotvori!’

²⁸ Bit će velikog plača i škrguta zubi kad ugledate Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjemu, a vi ćete biti izbačeni.

²⁹ Tada će ljudi odasvud, s istoka i zapada, sa sjevera i juga, doći sjesti u Božjemu kraljevstvu.

³⁰ Oni koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a oni koje ovdje smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”†

Isus tuži nad Jeruzalemom

(Mt 23:37-39)

³¹ Odmah zatim neki mu farizeji dođu reći: “Otiđi odavde jer te Herod hoće ubiti!”

³² On im reče: “Idite i recite toj lisici da ću ja izgoniti zloduhe i iscjeljivati danas i sutra, a trećega ću dana završiti što imam.

³³ Danas, sutra i prekosutra valja mi nastaviti put jer ne priliči da prorok bude ubijen izvan Jeruzalema.

† **13:30** U grčkome: *Mnogi prvi bit će zadnji, a zadnji prvi.*

³⁴ Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ Božje poslanike! Koliko sam puta htio okupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja piliće pod krila, ali niste htjeli!

³⁵ A sada će ti, eto, kuća biti napuštena. I kažem vam, nećete me više vidjeti sve dok ne uzviknete: 'Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!' "‡

14

Isus iscjeljuje u subotu

¹ Jedne je subote Isus bio na objedu pri nekome farizejskom vođi. Budno su pratili što će učiniti

² jer je ondje bio čovjek koji je imao vodenu bolest.

³ "Je li prema Zakonu dopušteno liječiti ljude subotom ili nije?" upita Isus zakonoznance i farizeje.

⁴ Šutjeli su. On dotakne bolesnog čovjeka, iscijeli ga i reče mu da može ići.

⁵ A njima reče: "Tko od vas subotom ne radi? Ako vam sin ili vol padne u zdenac, nećete li ga smjesta izvaditi?"

⁶ Nisu na to imali što odgovoriti.

Isus poučava o poniznosti

⁷ Opazivši da uzvanici biraju mjesta bliže pročelju stola, reče im:

⁸ "Kad te pozovu na svadbu, ne zauzimaj odmah počasno mjesto za stolom. Što ako je pozvan tko ugledniji od tebe?"

‡ 13:35 Vidjetii Psalam 118:26.

⁹ Domaćin će ti tada reći: 'Ustupi mjesto ovome uzvaniku!' Tada ćeš, postićen, morati zauzeti bilo kakvo preostalo mjesto u dnu stola.

¹⁰ Nego kad te tko pozove, zauzmi posljednje mjesto za stolom. Kada te domaćin vidi, prići će ti i reći: 'Prijatelju, pripremili smo ti bolje mjesto.' Tako ćeš biti počašćen pred svim uzvanicima.

¹¹ Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni."

¹² Zatim se okrene domaćinu i reče mu: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svoje prijatelje, braću, rodbinu ni bogate susjede. Jer oni će ti se odužiti uzvraćajući poziv.

¹³ Nego pozovi siromahe, bogalje, hrome i slijepe.

¹⁴ Oni ti nemaju čime uzvratiti. Tako ćeš biti blagoslovljen jer će Bog te za to nagraditi o uskrsnuću pravednika."

Prispodoba o velikoj gozbi (Mt 22:1-14)

¹⁵ Kad je to čuo jedan od ljudi za stolom, uzvikne: "Blago onome koji bude blagovao u kraljevstvu Božjemu!"

¹⁶ Isus mu odgovori prispodobom: "Neki je čovjek priredio veliku gozbu i pozvao mnogo ljudi.

¹⁷ Kad je večera bila spremna, pošalje slugu da uzvanicima poruči: 'Sve je spremno. Dođite!'

¹⁸ Ali svi se oni počnu izgovarati. Jedan reče: 'Kupio sam neku njivu pa ju moram otići pogledati. Molim te, ispričaj me.'

¹⁹ Drugi reče: 'Kupio sam upravo pet jarmova volova pa ih moram iskušati. Molim te, ispričaj me.'

²⁰ Treći reče: 'Upravo sam se oženio pa ne mogu doći.'

²¹ Sluga se vrati i ispriča gospodaru što su mu rekli. Domaćin se nato razgnjevi pa reče sluzi: 'Idi na gradske ulice i trgove pa dovedi prosjake, bogalje, hrome i slijepce.'

²² Kad je tako učinio, sluga javi: 'Gospodaru, doveo sam ih, ali ima još mjesta.'

²³ 'Kreni tražiti po puteljcima i iza ograda te ih natjeraj da dođu da mi se napuni kuća', reče mu gospodar,

²⁴ 'jer vam kažem da nijedan od onih prvih koje sam pozvao neće okusiti ni zalogaja od onoga što sam za njih pripratio.' "

Cijena učenja

(Mt 10:37-38; 5:13; Mk 9:50)

²⁵ S Isusom je putovalo silno mnoštvo. Isus se okrenuo i rekao im:

²⁶ "Želite li biti mojim sljedbenicima, morate me voljeti više nego* svojega oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, više nego vlastiti život. Inače ne možete biti mojim učenicima.

²⁷ Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, ne može biti mojim učenikom.

²⁸ Ali ne krećite dok niste utvrdili cijenu. Jer nitko od vas ne bi počeo graditi kulu a da prije toga ne sjedne i ne izračuna troškove da vidi hoće li ju imati čime dovršiti.

* **14:26** U grčkome: ...*morate mrziti svojega...*

²⁹ Inače bi mu se moglo dogoditi da uspije izgraditi samo temelj, a onda bi mu se svi koji to vide podsmjehivali:

³⁰ 'Ovaj je počeo graditi, a ne može dovršiti!'

³¹ Ili koji bi kralj krenuo ratovati s drugim kraljem a da najprije ne sjedne i ne promisli može li sa svojih deset tisuća vojnika presresti i svladati onoga koji na njega dolazi s dvadeset tisuća?

³² Ako ne može, poslat će izaslanstvo da zaište mir dok je neprijatelj još daleko.

³³ Zato nitko ne može postati mojim učenicom a da se prije toga zbog mene nije svega odrekao.

³⁴ Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime će se ona zasoliti?

³⁵ Bljutava sol nije dobra ni za tlo, ni za gnojište, nego se baca. Slušajte, kad već imate uši!"

15

Prispodoba o izgubljenoj ovci

(Mt 18:12-14)

¹ Oko Isusa su se okupljali svi ubirači poreza i ostali zloglasni grešnici da ga slušaju dok poučava.

² Zato su farizeji i pismoznanci prigovarali: "Druži se s grešnicima i još s njima jede!"

³ Isus im stoga ispriča prispodobu:

⁴ "Tko od vas ne bi, da ima sto ovaca i da se jedna od njih izgubi u pustinji, otišao tražiti tu jednu dok ju ne nađe?

⁵ A onda bi ju, sav sretan, na ramenima odnio doma

⁶ te pozvao prijatelje i susjede da im kaže: 'Radujte se sa mnom! Našao sam izgubljenju ovcu!'

⁷ Kažem vam da će na nebu također biti veća radost zbog jednoga jedinoga grešnika koji se obrati Bogu nego zbog devedeset devet pravednika kojima obraćenje ne treba.”

Prispodoba o izgubljenom novčiću

⁸ “Koja to žena, da ima deset srebrnih novčića* i jedan izgubi, ne bi upalila svjetlo, pomela kuću i pomnjlivo ju pretražila da ga pronađe?

⁹ A kad ga nađe, pozvala bi prijateljice i susjede i rekla: ‘Radujte se sa mnom! Našla sam izgubljeni novac!’

¹⁰ Kažem vam da silnu radost u nebu gledaju i anđeli Božji zbog samo jednoga jedinoga grešnika koji se obrati Bogu.”

Prispodoba o izgubljenom sinu

¹¹ Isus nastavi: “Neki je čovjek imao dvojicu sinova.

¹² Mlađi mu reče: ‘Oče, daj mi sada dio baštine koji mi pripada.’ I otac podijeli imanje.

¹³ Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputuje u daleku zemlju i ondje potroši sav novac živeći raspušteno.

¹⁴ Kad je potratio sav novac, u toj zemlji zavlada velika glad te on počne oskudijevati.

¹⁵ Zaposli se kao najamnik pri nekom seljaku te mu je pasao svinje.

¹⁶ Mlađić je bio tako gladan da bi rado jeo i ljuške od mahuna što su ih jele svinje, ali nitko mu ih nije davao.

* **15:8** U grčkome: *deset drahmi*. Tada je jedna dragma bila prosječna dnevna nadnica.

¹⁷ Kad je napokon došao k sebi, reče: 'Pri momu ocu i najamnici imaju hrane napretek, a ja ovdje umirem od gladi!

¹⁸ Idem doma, ocu, i reći ću mu: "Oče, zgriješio sam i tebi i Bogu.

¹⁹ Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Molim te, primi me da radim pri tebi kao najamnik."'

²⁰ I vrati se doma ocu. Dok je još bio daleko, otac ga ugleda pa ganut potrči pred njega, zagrli ga i izljubi.

²¹ 'Oče! Zgriješio sam i tebi i Bogu! Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom', reče sin.

²² Ali otac reče slugama: 'Brzo donesite haljinu, onu najljepšu, i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku, obujte mu sandale!

²³ I zakoljite ono ugojeno tele da se pogostimo i proslavimo

²⁴ što mi je sin bio mrtav, a sada je živ, bio je izgubljen, a sada je nađen!' I započne veselje.

²⁵ Stariji je sin radio u polju. Kad se na povratku približio kući, začuje da se unutra svira i pleše.

²⁶ Dozove nekog slugu da ga upita što se događa.

²⁷ 'Vratio ti se brat, pa je otac zaklao ugojeno tele da proslavi što mu se sin vratio živ i zdrav.'

²⁸ Stariji se brat nato rasrdi i nije htio ući. Otac ga iziđe moliti da uđe.

²⁹ 'Ja ti tolike godine služim i nikada nisam odbio učiniti što mi kažeš, ali meni nikad nisi ni jare dao da se proveselim s prijateljima.

³⁰ Ali tvoj je sin s bludnicama potratio imanje, a ti mu zakolješ najbolje ugojeno tele!' reče mu sin.

³¹ ‘Sinko,’ reče otac, ‘pa ti si stalno sa mnom. Sve što imam pripada tebi.’

³² Ali trebalo je proslaviti i radovati se jer tvoj je brat bio mrtav, a sada je živ, bio je izgubljen, a sada je nađen.’ ”

16

Rasipni upravitelj

¹ Isus ispriča učenicima ovu pripovijest: “Imao neki bogataš upravitelja kojega su optužili da mu rasipa imanje.

² Bogataš ga pozove i reče mu: ‘Što to čujem o tebi? Položi račun o svojem upravljanju jer više ne možeš biti upraviteljem.’

³ Upravitelj nato pomisli: ‘Što da radim kad me gospodar otpusti? Da kopam? Nisam dovoljno snažan za to. Da prosjačim? Sramio bih se toga.

⁴ Znam što ću! Kad tako učinim, bit ću dobrodošao u domovima ljudi kad me otpusti.’

⁵ Pozove zatim jednoga po jednoga gospodarova dužnika. Prvoga upita: ‘Koliko duguješ momu gospodaru?’ ‘Sto bata ulja’, odgovori on.

⁶ ‘Uzmi brzo zadužnicu pa ispravi na pedeset’*, reče upravitelj.

⁷ I drugoga upita: ‘Koliko duguješ?’ ‘Sto kora pšenice’, odgovori. ‘Uzmi svoju zadužnicu pa ispravi na osamdeset’,† reče mu upravitelj.

⁸ I gospodar se morao diviti dovrtljivosti nepoštenoga upravitelja. Ljudi ovoga svijeta

* **16:6** i **6:** 3 000 litara ulja... 1 500 litara. † **16:7** 35 000 litara pšenice...30 000 litara.

snalažljiviji su u postupanju prema sebi sličnima nego narod svjetlosti.

⁹ Kažem vam: uporabite ovozemaljsko bogatstvo za stjecanje prijatelja pa ćete biti, kad ga ponestane, bit ćete primljeni u vječne stanove.

¹⁰ Tko je vjeran u sitnicama, bit će vjeran i u najvećemu, a tko je nepošten u sitnicama, bit će nepošten i u najvećemu.

¹¹ Ako dakle niste vjerni u ovozemaljskom bogatstvu, tko će vam povjeriti istinsko nebesko bogatstvo?

¹² Ako niste bili vjerni u postupanju s tuđim, tko će vam dati vaše vlastito?

¹³ Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti ili će jednome biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i Bogu i bogatstvu.”

¹⁴ Farizeji, koji su voljeli novac, sve su to slušali i rugali se.

¹⁵ Isus im reče: “Vi se pred ljudima pretvarate da ste pravedni, ali Bog poznaje vaša srca. Jer što ljudi uzvisuju, Bogu je gnusno.

Zakon i Božje kraljevstvo (Mt 11:12-13; 5:18, 31-32)

¹⁶ Zakon i Proroci važili su do dolaska Ivana Krstitelja, a od tada se navješćuje Božje kraljevstvo i navala je na njega.

¹⁷ Ali to ne znači da Zakon više ne vrijedi jer će lakše propasti nebo i zemlja nego ijedan potez pera u Zakonu.

¹⁸ Tko god se razvede od žene pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se oženi razvedenom ženom, čini preljub.

Bogataš i Lazar

¹⁹ Bio je neki bogataš koji se odijevao u najfinije tkanine, u grimiz i tanki lan, i svakoga se dana obilno gostio.

²⁰ Pred njegovim je vratima sav u čirovima ležao siromah Lazar

²¹ čeznući da se najede ostataka s bogataševa stola. Dok je tako ležao, psi su dolazili i lizali mu čirove.

²² Siromah napokon umre te ga anđeli odnesu k Abrahamu.† Umre zatim i bogataš te ga pokopaju,

²³ a duša mu ode u pakao. Dok je bio u teškim mukama, ugleda u daljini Lazara s Abrahamom.

²⁴ ‘Oče Abrahame!’ zavapi on, ‘smiluj mi se pa pošalji Lazara da umoči vršak prsta u vodu i da mi rashladi jezik jer se strašno mučim u ovome plamenu!’

²⁵ ‘Sinko moj,’ odgovori mu Abraham, ‘sjeti se da si ti za života primio svoja dobra, a Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

²⁶ Osim toga, između nas je golemi bezdan, tako da oni koji bi odavde htjeli prijeći k vama ne mogu to učiniti, a ni s vaše strane nema prijelaza ovamo.’

²⁷ Bogataš nato reče: ‘Molim te, oče Abrahame, pošalji onda Lazara u dom mojega oca.

²⁸ Imam petoricu braće. Neka ih opomene da i oni ne dospiju u ovo mjesto muka.’

† **16:22** U grčkome: *u krilo Abrahamovo.*

²⁹ Ali Abraham reče: 'Opominju ih Mojsije i proroci u svojim zapisima. Neka njih čitaju i poslušaju ih.'

³⁰ 'Neće, oče Abrahame! Ali ako im dođe tko od mrtvih, obratit će se od grijeha', reče bogataš.

³¹ Ali Abraham reče: 'Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće poslušati čak ni ako tko ustane od mrtvih.' "

17

O praštanju i vjeri

(Mt 18:6-7, 15, 21-22; Mk 9:42)

¹ Isus reče učenicima: "Napast na zlo je neizbježna, ali teško čovjeku kroz kojega dolazi napast.

² Takvome bi bilo bolje da se strovali u more s mlinskim kamenom oko vrata nego da navede na grijeh jednoga od ovih malenih.

³ Upozoravam vas! Ako ti brat vjernik zgriješi, ukori ga pa mu oprosti ako se pokaje.

⁴ Pa ako se i sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam puta ti kaže: 'Žao mi je', oprosti mu!"

⁵ "Treba nam više vjere", kazaše apostoli Gospodinu. "Reci nam kako da je dobijemo."

⁶ "Da imate vjere kao je gorušičino zrno, rekli biste ovoj murvi: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' i poslušala bi vas.

⁷ Kad sluga uđe u kuću pošto je orao ili čuvao ovce, neće odmah sjesti i jesti.

⁸ Najprije mora pripremiti jelo gospodaru i poslužiti mu večeru pa tek onda može i sam jesti.

⁹ Sluzi za to i ne zahvale jer samo radi svoj posao.

¹⁰ Tako i vi kad ste poslušni Bogu recite: 'Nismo vrijedni hvale. Samo smo sluge koji obavljaju svoju dužnost.' ”

Isus iscjeljuje desetoricu gubavaca

¹¹ Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus je išao granicom između Samarije i Galileje.

¹² Dok je ulazio u neko selo, dođu mu u susret desetorica gubavaca. Zaustave se podalje

¹³ i počnu vikati: “Isuse, Učitelju, smiluj nam se!”

¹⁴ Kad ih opazi, Isus im reče: “Idite i pokažite se svećenicima!” Oni krenu i putem ozdrave od gube.

¹⁵ Videći da je ozdravio, jedan od njih vrati se slaveći Boga na sav glas.

¹⁶ Padne ničice na zemlju, Isusu pred noge, zahvaljujući mu. Bio je to neki Samarijanac.

¹⁷ Isus upita: “Zar nisu desetorica ozdravila? Gdje su ona devetorica?”

¹⁸ Zar se nijedan od njih nije vratio da dade slavu Bogu osim ovoga tuđinca?”

¹⁹ Čovjeku zatim reče: “Ustani i idi. Tvoja te je vjera spasila.”

O dolasku Božjega kraljevstva

(Mt 24:23-51)

²⁰ Farizeji upitaju Isusa: “Kada će doći Božje kraljevstvo?”

“Ono ne dolazi tako da se može vidjeti.

²¹ Neće se moći kazati: ‘Evo ga, ovdje je!’ ili ‘Ondje je!’ Božje kraljevstvo je među vama.”

²² Poslije je opet o tome razgovarao s učenicima. “Dolazi vrijeme kada ćete zaželjati vidjeti Sina Čovječjega barem na jedan dan, ali nećete moći.

²³ Tada će vam govoriti: 'Eno ga ondje!' i 'Evo, ovdje je!' ali ne idite i nikamo ne jurite tražeći me.

²⁴ Jer dolazak Sina Čovječjega u njegov dan vidjet će se poput munje koja sijevne na jednom kraju obzora, a odblesne na drugome.

²⁵ Ali najprije moram mnogo pretrpjeti i ovaj me naraštaj mora odbaciti.

²⁶ Za dolaska Sina Čovječjega bit će kao i u Noino doba.

²⁷ Ljudi su jeli i pili, ženili se i udavali sve do dana kada je Noa ušao u korablju. A tada je došao potop i sve ih uništio.

²⁸ Bit će slično kao i u Lotovo doba: jeli su i pili, kupovali i prodavali, obrađivali zemlju i gradili

²⁹ sve do jutra kada je Lot otišao iz Sodome. A tada su s neba zapljuštili oganj i sumpor i sve ih uništili.

³⁰ Jednako tako ljudi neće ništa slutiti do dana kad će se pojaviti* Sin Čovječji.

³¹ Tko se toga dana nađe na krovu,[†] a stvari su mu unutra, neka ne silazi u kuću što uzeti! Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća prema gradu!

³² Sjetite se Lotove žene!

³³ Tko bude nastojao sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko ga izgubi, sačuvat će ga.

³⁴ Kažem vam, od dvoje ljudi koji te noći budu spavali u istoj postelji jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.

³⁵ Od dviju žena koje budu skupa mljele u mlinu jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

* **17:30** Ili: *objaviti*. † **17:31** Ljudi su se u to doba često odmarali i družili na ravnim krovovima kuća, posebice uvečer kad je bilo svježije.

³⁶ Dvojica će biti u polju; jedan će biti uzet, drugi će ostati.”[‡]

³⁷ “A gdje to, Gospodine?” upitaju učenici.

Isus odgovori poslovicom: “Gdje bude strvine, skupljat će se strvinari.”[§]

18

Prispodoba o ustrajnoj udovici

¹ Isus ispriča učenicima prispodobu da ih pouči kako se uvijek treba moliti i nikada odustajati:

² “Bio je u nekome gradu sudac. Niti se bojao Boga niti je mario što misle ljudi.

³ A u tomu je gradu bila i neka udovica koja je stalno dolazila k njemu i molila ga: ‘Obrani me od mogega tužitelja!’

⁴ Sudac dugo nije mario za to, ali napokon reče: ‘Tako se ne bojim Boga i ne marim za ljude,

⁵ obranit ću tu udovicu jer mi stalno dodijava, da me ne dolazi vječno gnjaviti!’

⁶ Čujte što govori nepravedni sudac!” reče Gospodin.

⁷ “Neće li Bog onda obraniti svoje izabranike koji danonoćno vape k njemu? Hoće li odgađati da im pomogne?

⁸ Kažem vam, žurno će im stati u obranu. Ali kad se ja, Sin Čovječji, vratim, hoću li naći vjere na zemlji?”

Priča o farizeju i ubiraču poreza

[‡] 17:36 Većina rukopisa ne sadrži taj stih. [§] 17:37 Kao što se po okupljanju strvinara može znati da je u blizini strvina, tako ćete po tim znacima znati da je konac blizu.

⁹ Ispriča zatim prisposodobu nekima koji su bili uvjereni u svoju pravednost, a druge su prezirali:

¹⁰ “Dva su se čovjeka došla u Hram pomoliti. Jedan je bio farizej, a drugi grešni ubirač poreza.

¹¹ Ponosni se farizej u sebi molio: ‘Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljiv, nepravedan, preljubnik ili kao ovaj ubirač poreza.

¹² Dvaput u tjednu postim i dajem desetinu svojeg prihoda.’

¹³ A ubirač poreza ostao je daleko i nije se usudio čak ni pogledati u nebo dok je molio. Udarao se u prsa i govorio: ‘Bože, smiluj se meni grešniku!’

¹⁴ Kažem vam: on je otišao doma opravdan pred Bogom, a ne farizej! Jer tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni.”

Isus blagoslivlja djecu

(Mt 19:13-15; Mk 10:13-16)

¹⁵ Isusu su dovodili i vrlo malu djecu da ih dotakne i blagoslovi. Kad su to opazili, učenici su im to priječili.

¹⁶ Ali Isus ih dozove i reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima pripada Božje kraljevstvo!

¹⁷ Zaista vam kažem, tko ne prihvati kraljevstvo Božje poput te dječice, nikada neće u njega ući!”

Bogataš

(Mt 19:16-30; Mk 10:17-31)

¹⁸ Neki uglednik upita Isusa: “Dobri učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni život?”

19 “Zašto me zoveš dobrim?”* upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.

20 A zapovijedi znaš: ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ubij’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’, ‘Poštuj oca i majku!’ ”

21 “Svih tih zapovijedi držim se još od mladosti”, odgovori čovjek.

22 “Još ti jedno nedostaje”, reče mu nato Isus. “Idi i prodaj sve što imaš, a novac razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i slijedi me!”

23 Kad je to čuo, čovjek se ražalosti jer je bio vrlo bogat.

24 Videći to, Isus reče: “Kako je teško bogatašima ući u kraljevstvo Božje!

25 Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje kraljevstvo!”

26 Koji su to čuli, pitali su: “Pa tko se onda uopće može spasiti?”

27 “Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu!”, odgovori im Isus.

28 Petar reče: “Evo, mi smo sve svoje ostavili da te slijedimo.”

29 “Zaista vam kažem, nema toga tko je ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu zaradi Božjega kraljevstva

* **18:19** Epitet “dobar” upotrebljavao se samo za Boga. Isus postavlja pitanje da bi vidio da li čovjek ima pravilno razumijevanje Isusovog identiteta, odnosno, da je Isus Bog. Ukoliko ga čovjek prihvaća kao Boga, on će onda prihvatiti Isusov poziv da rasproda sve što ima i da ga slijedi.

³⁰ a da neće već na ovome svijetu primiti mnogo više, a u budućemu svijetu i vječni život.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt

(Mt 20:17-19; Mk 10:32-34)

³¹ Isus okupi Dvanaesticu i reče im: “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Ondje će se na Sinu Čovječjemu ispuniti sve što su napisali proroci.

³² Predat će ga poganima,[†] izrugivat će mu se, zlostavljati ga i popljuvati.

³³ Izbičevat će ga i ubiti, ali on će treći dan uskrsnuti.”

³⁴ Ali oni nisu ništa od toga razumjeli. Značenje tih riječi bilo im skriveno pa nisu mogli razumjeti o čemu govori.

Isus vraća vid slijepcu

(Mt 20:29-34; Mk 10:46-52)

³⁵ Kad se Isus približio Jerihonu, pokraj puta sjedio neki slijepac i prosio.

³⁶ Čuo je žamor mnoštva koje je prolazilo pa se raspitao što je to.

³⁷ “Prolazi Isus Nazarećanin”, kazaše mu.

³⁸ On nato poviče: “Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!”

³⁹ Ljudi iz mnoštva koje je išlo pred Isusom ušutkivali su ga, ali on je samo još jače vikao: “Sine Davidov, smiluj mi se!”

⁴⁰ Kad ga Isus začuje, zaustavi se i zapovjedi da ga dovedu. Kad se približio, upita ga:

⁴¹ “Što želiš da ti učinim?”

“Da pogledam, Gospodine!” zamoli on.

[†] **18:32** To jest, *Rimljanima*.

⁴² A Isus mu reče: “Progledaj! Tvoja te je vjera iscijelila.”

⁴³ Slijepac smjesta progleda i krene cestom za Isusom slaveći Boga. I sav narod koji je to vidio zahvali Bogu.

19

Isus i Zakej

¹ Isus uđe u Jerihon. Dok je prolazio gradom,

² dođe čovjek imenom Zakej, utjecajan Židov koji je radio za rimsku poreznu upravu i vrlo se obogatilo.

³ Želio je vidjeti Isusa, ali je bio prenizak rastom da bi ga mogao vidjeti preko mnoštva.

⁴ On zato potrči naprijed te se popne na smokvu pokraj koje je Isus trebao proći da s nje promatra.

⁵ Kad je Isus stigao do njega, pogleda gore i reče mu: “Zakeju, brzo siđi! Danas moram k tebi u goste.”

⁶ Zakej žurno siđe s drveta i primi ga u goste sav radostan.

⁷ Ali mnoštvo koje je to promatralo počne prigovarati: “Otišao je takvom grešniku u goste!”

⁸ A Zakej ustane i reče Gospodinu: “Gospodine, polovicu svojega imanja dat ću siromasima, a svakome koga sam prevario četverostruko ću vratiti.”

⁹ “Danas je u ovu kuću došlo spasenje jer je i ovaj čovjek Abrahamov sin!”

¹⁰ Ja, Sin Čovječji, došao sam tražiti i spasiti izgubljene.”

*Prispodoba o desetorici slugu
(Mt 25:14-30)*

¹¹ Mnoštvo je sve to slušalo. Kako je već bio nadomak Jeruzalemu, mislili su da će se kraljevstvo Božje odmah pojaviti. Isus im zato ispriča prispodobu:

¹² “Neki je ugledan čovjek trebao otputovati u daleku zemlju da ga ondje okruna za kralja, a zatim se vratiti.

¹³ Pozove zato desetoricu svojih slugu, dade svakomu pola kilograma srebra* te im reče: ‘Trgujte s njime dok ne dođem.’

¹⁴ Ali njegovi su ga građani mrzili i poslali su za njim poslanike s porukom: ‘Ne želimo da on kraljuje nad nama.’

¹⁵ Kad se vratio kao kralj, zapovjedi da mu pozovu slugu kojima je dao novac. Htio je znati koliko je koji zaradio.

¹⁶ Prvi sluga dođe i reče: ‘Gospodaru, udeseterostručio sam iznos koji si mi dao.’

¹⁷ ‘Odlično! Dobar si sluga’, reče mu on. ‘Zato što si bio vjeran u najmanjemu, dajem ti da vladaš nad deset gradova.’

¹⁸ Drugi sluga dođe i reče: ‘Upeterostručio sam iznos, gospodaru.’

¹⁹ ‘Dobro! Vladaš nad pet gradova’, reče i njemu.

²⁰ Ali treći sluga dođe bez zarade i reče: ‘Gospodaru, evo ti srebra. Držao sam ga skrivenoga u rupcu.’

* **19:13** U grčkome: *10 mina* (svakome jednu minu, što je u to doba iznosilo otprilike tri mjesečne plaće).

21 Bojao sam te se zato što si strog čovjek. Uzimaš što nije tvoje i žanješ što nisi posijao.'

22 'Zli slugo!' odgovori mu on. 'Sudit ću ti prema tvojim vlastitim riječima. Znao si da sam strog, da uzimam što nije moje i da žanjem što nisam posijao?

23 Zašto onda nisi moj novac uložio u banku?† Tako bih barem dobio kamate.'

24 Zatim kralj reče: 'Oduzmite mu to srebro i dajte ga onome koji ima deset!'

25 'Ali, gospodaru, pa on već ima pet kilograma srebra!‡' kazali su.

26 'Velim vam,' odgovori im kralj, 'onome tko ima dat će se još, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.'

27 A moje neprijatelje, koji me nisu htjeli za kralja, dovedite ovamo i smaknite ih pred mnoštvom.' "

Mesijanski ulazak u Jeruzalem

(Mt 21:1-11; Mk 11:1-11; Iv 12:12-19)

28 Pošto im je to ispričao, Isus krene dalje prema Jeruzalemu.

29 Kad se približio mjestima Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, pošalje naprijed dvojicu učenika.

30 "Idite u ono selo pred vama", reče im, "i čim uđete, vidjet ćete privezano magare koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo."

31 Upita li vas tko: 'Što to radite?' recite samo: 'Treba Gospodinu.' "

32 Oni odu i nađu magare kako im je rekao.

† 19:23 U grčkome: *kod novčara*. ‡ 19:25 U grčkome: *deset mina*.

³³ Dok su ga odvezivali, neki ih ljudi upitaju: “Zašto odvezujete magare?”

³⁴ “Gospodinu treba”, odgovore oni.

³⁵ Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te posjednu Isusa na njega.

³⁶ Mnoštvo je pred Isusom prostiralo svoje ogrtače po putu.

³⁷ Kad se već približio obronku Maslinske gore, mnoštvo njegovih sljedbenika počne na sav glas zahvaljivati Bogu za sva slavna djela što su ih vidjeli:

³⁸ “Blagoslovljen kralj
koji dolazi u ime Gospodnje!

Na nebu mir!

Slava Bogu na nebu!”§

³⁹ Ali neki farizeji među njime kazaše: “Učitelju, opomeni svoje učenike da to ne govore!”

⁴⁰ “Kažem vam,” reče im Isus, “ako oni ušute, klicat će kamenje na cesti!”

Isus tuži nad Jeruzalemom

⁴¹ Kad se približio Jeruzalemu i ugledao grad, Isus zaplače nad njim:

⁴² “Kako bih volio da si danas pronašao put mira! Ali sada je prekasno i mir je skriven od tebe.

⁴³ Doći će dani kada će neprijatelj zauzeti tvoje zidine, opkoliti te i pritisnuti sa svih strana.

⁴⁴ Srvanit će sa zemljom i tebe i tvoju djecu u tebi. Neće od tebe ostati ni kamena na kamenu jer nisi prepoznao da te je Bog pohodio.”

§ 19:38 Psalam 118:25-26i Psalam 148:1.

*Isus izgoni trgovce iz Hrama**(Mt 21:12-17; Mk 11:15-19; Iv 2:13-22)*

⁴⁵ Kad je ušao u Hram, Isus počne iz njega izgoniti trgovce.

⁴⁶ “U Svetome pismu piše: ‘Moj Hram treba biti molitveni dom’, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!”, * reče im.

⁴⁷ Nakon toga Isus je danomice poučavao u Hramu, a svećenički poglavari i pismoznanci smišljali su skupa s narodnim starješinama kako da ga ubiju,

⁴⁸ ali im to nije polazilo za rukom jer je narod upijao svaku njegovu riječ.

20

*O Isusovoj vlasti**(Mt 21:23-27; Mk 11:27-33)*

¹ Dok je poučavao i naviještao Radosnu vijest u Hramu, priđu mu svećenički poglavari, pismoznanci i starješine

² pa ga upitaju: “Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?”

³ On im odgovori: “Upitat ću i ja vas. Recite mi:

⁴ je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?”

⁵ Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: “Ako kažemo da je s neba, pitat će nas zašto mu onda nismo vjerovali.

⁶ A ako kažemo da je od ljudi, narod će nas kamenovati jer su uvjereni da je Ivan prorok.”

⁷ Zato odgovore Isusu da ne znaju odakle je.

* **19:46** Izaija 56:7; Jeremija 7:11.

⁸ A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!”

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mt 21:33-46; Mk 12:1-12)

⁹ Isus zatim narodu ispriča prispodobu: “Neki čovjek posadi vinograd i iznajmi ga vinogradarima. Zatim otputovao na mnogo godina.

¹⁰ Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda. Ali vinogradari ga pretuku i pošalju natrag praznih ruku.

¹¹ Pošalje im zatim drugog slugu, ali oni i njega pretuku, izgrde i pošalju natrag praznih ruku.

¹² Pošalje im i trećega, ali oni ga rane i otjeraju ga.

¹³ ‘Što da učinim?’ pitao se vlasnik vinograda. ‘Poslat ću im svojega ljubljenog sina. Prema njemu će se valjda odnositi s poštovanjem.’

¹⁴ Ali kad vinogradari ugledaju sina, počnu umovati: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’

¹⁵ Izbace ga iz vinograda i ubiju.

Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se dogodilo?

¹⁶ Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.”

“Ne daj Bože da se takvo što dogodi!” rekoše Isusovi slušatelji.

¹⁷ Ali Isus ih dobro promotri i reče: “A što onda znači onaj ulomak iz Svetoga pisma:

‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom’?

18 Padne li tko na taj kamen, smrskat će se, i padne li kamen na koga, satrt će ga.”

19 Pismoznanci i svećenički poglavari htjeli su ga uhvatiti jer su dobro znali da se ta prispodoba odnosi na njih, ali bojali su se naroda.

O porezu

(Mt 22:15-22; Mk 12:13-17)

20 Vrebajući ga, pošalju mu uhode koji su se izdavali za pravednike da ga uhvate u riječi pa da ga mogu predati upraviteljevoj vlasti.

21 “Učitelju,” kazaše Isusu, “znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu.

22 Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”

23 Isus prozre njihovo lukavstvo pa reče:

24 “Pokažite mi kovani novac.* Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”

“Carevi”, odgovore.

25 “Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im.

26 Tako ga nisu uspjeli uhvatiti u riječi pred narodom, već su ušutjeli zadivljeni odgovorom.

O uskrsnuću

(Mt 22:23-33; Mk 12:18-27)

27 Tada dođu k njemu neki od saduceja, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

28 “Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen muškarac bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako

* 20:24 U grčkome: *denar*.

bi ona rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.[†]

²⁹ Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao djece.

³⁰ Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre,

³¹ treći i sva ostala braća također. Tako nijedan od sedmorice ne ostavi potomstva.

³² Na posljetku umre i žena.

³³ Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?"

³⁴ "Ljudi ovoga svijeta žene se i udaju," odgovori im Isus,

³⁵ "ali oni koji budu dostojni biti dionicima onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih, neće se ni ženiti ni udavati.

³⁶ Neće više moći ni umrijeti: bit će poput anđela. Oni su Božja djeca, djeca uskrsnuća.

³⁷ A da će mrtvi uskrsnuti, čak je i Mojsije potvrdio u ulomku o gorućem grmu gdje Gospodina naziva 'Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim' dugo nakon što su oni poumirali.[‡]

³⁸ A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Svi su oni za Boga živi."

³⁹ "Dobro si rekao, Učitelju!" rekoše neki pismoznanci.

⁴⁰ I više se nisu usuđivali išta ga upitati.

Čiji sin je Mesija

(Mt 22:41-46; Mk 12:35-37)

⁴¹ Tada Isus upita njih: "Kako mogu tvrditi da je Mesija Davidov sin?

[†] 20:28 Ponovljeni zakon 25:5-6. [‡] 20:37 Izlazak 3:6.

⁴² Pa sâm je David u Knjizi psalama napisao:
'Gospodin je rekao mojem Gospodinu:

Sjedni mi s desne strane

⁴³ dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.'§

⁴⁴ Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom.
Kako bi mu onda mogao biti sin?"

⁴⁵ Zatim pred svim narodom reče učenicima:

⁴⁶ "Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim haljinama i da ih ljudi pozdravljaju na trgovima. U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a na gozbama na pročelju stola.

⁴⁷ Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u javnosti. Oni će biti strože kažnjeni."

21

Udovičin dar
(Mk 12:41-44)

¹ Isus je u Hramu promatrao bogataše kako ubacuju milostinju u kutiju.

² Ugleda tako i neku udovicu kako ubacuje samo dva novčića.

³ "Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica ubacila više nego svi ostali skupa!

⁴ Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je imala."

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mt 24:1-22; Mk 13:1-20)

⁵ Dok su neki učenici razgovarali o tome kako je Hram urešen lijepim kamenjem i zavjetnim darovima, Isus reče:

§ 20:43 Psalam 110:1.

⁶ “Doći će vrijeme kada od ovoga što gledate neće ostati ni kamen na kamenu. Svaki će biti razvaljen.”

O počecima nevolja

⁷ Upitaju ga: “Učitelju, kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?”

⁸ “Pazite da vas tko ne zavede!” odgovori im on. “Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom* i govoreći: ‘Kucnuo je čas!’ Ne idite za takvima.

⁹ Kad čujete za ratove i pobune, nemojte se bojati. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.”

¹⁰ Reče još: “Narod će zaratiti protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.

¹¹ Bit će velikih potresa, bit će gladi i pošasti na raznim mjestima. Bit će strahota i velikih znakova s neba.

¹² Ali prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavat će vas u sinagoge i tamnice, vući će vas pred kraljeve i upravitelje zato što ste moji sljedbenici.

¹³ To će vas snaći da im možete svjedočiti o meni.

¹⁴ Zato upamtite: ne morate unaprijed smišljati što reći sebi u obranu.

¹⁵ Ja ću vam dati rječitost i takvu mudrost kakvoj neće moći proturječiti ni oduprijeti se nijedan vaš protivnik.

¹⁶ A izdavat će vas čak i vlastiti roditelji, braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.

* **21:8** U grčkome: ...*pod mojim imenom i reći “Ja sam”*...

¹⁷ Svi će vas zamrziti zato što ste moji.

¹⁸ Ali neće vam pasti ni vlas s glave.

¹⁹ Duše će vam se spasiti zbog vaše postojanosti.

Razorenje Jeruzalema

²⁰ Kad vidite da vojska opkoljuje Jeruzalem, znajte da će on ubrzo biti opustošen.

²¹ Neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru. Tko je u gradu, neka bježi iz njega, a ni oni koji su u polju neka se ne vraćaju u grad.

²² Jer to će biti dani Božje kazne kojom će se ispuniti sve što piše u Svetome pismu.

²³ Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme jer će ovu zemlju pritisnuti velika nevolja i velik će se gnjev izliti na ovaj narod.

²⁴ Kosit će ih oštrica mača i odvodit će ih u ropstvo među sve narode. A Jeruzalem će gaziti pogani sve dok ne istekne vrijeme pogana.

Isus govori o svojem povratku

(Mt 24:23-35; Mk 13:21-31)

²⁵ Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji će narode pritiskati tjeskoba zbog huke i stihije valovlja.

²⁶ Ljudi će umirati od straha i iščekivanja sudbe ovoga svijeta jer će se i sile nebeske potresti.

²⁷ Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblaku s velikom moći i slavom.[†]

²⁸ Kad se sve to počne zbivati, uspravite se i podignite glavu jer je vaše otkupljenje blizu.”

Pouka o smokvi

(Mt 24:32; Mk 13:28)

[†] **21:27** Vidjeti: Daniel 7:13.

²⁹ Zatim im ispriča prisposdobu: “Pogledajte smokvu ili bilo koje stablo.

³⁰ Kad propupa, i sami znate da je ljeto blizu.

³¹ Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti sigurni da je blizu Božje kraljevstvo.

³² Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.

³³ Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Bdijte!

(Mt 24:36-51; Mk 13:32-37)

³⁴ Pazite da vam srca ne otvrdnu u proždrljivosti i pijanstvu ili u životnim brigama te da vas taj dan ne iznenadi

³⁵ kao zamka. Jer on će snaći sve žitelje na zemlji.

³⁶ Bdijte dakle i stalno se molite da umaknete svim strahotama koje će se događati i da stanete pred Sina Čovječjega.”

³⁷ Isus je svaki dan poučavao u Hramu, a noći je provodio na Maslinskoj gori.

³⁸ A sav je narod već od ranog jutra hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22

Juda pristaje izdati Isusa

(Mt 26:1-5, 14-16; Mk 14:1-2, 10-11; Iv 11:45-53)

¹ Bližio se Blagdan beskrvasnih kruhova, Pasha.

² Svećenički poglavari i pismoznanci dogovarali su se kako da ubiju Isusa, ali bojali su se da se narod ne pobuni.

³ Tada Sotona uđe u Judu Išariotskoga, jednoga od Dvanaestorice.

⁴ On ode i dogovori se sa svećeničkim poglavarima i s vojnim zapovjednicima kako će im izdati Isusa.

⁵ Oni se obraduju i obećaju mu dati novca.

⁶ Juda pristane. Tako on počne tražiti prigodu da izda Isusa kad mnoštva ne bude u blizini.

Posljednja večera

(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Iv 13:21-30; 1 Kor 11:23-25)

⁷ Prvog dana Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati pashalno janje,

⁸ Isus pošalje Petra i Ivana: "Idite nam pripremiti večeru da skupa blagujemo."

⁹ "Gdje želiš da ju pripravimo?" upitaju.

¹⁰ "Čim uđete u grad", reče im, "srest ćete čovjeka koji nosi vodu u vrču. Pođite za njim. U kući u koju uđe

¹¹ potražite domaćina pa mu recite: 'Učitelj pita u kojoj sobi može blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima.'

¹² On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam pripravite večeru."

¹³ Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme pashalnu večeru.

¹⁴ Kad je za to došlo vrijeme, Isus sjedne za stol s apostolima.

¹⁵ "Čeznuo sam svom dušom da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svoje muke.

¹⁶ Jer ju, kažem vam, neću više blagovati dok se ona ne ispuni u kraljevstvu Božjemu."

¹⁷ Uzme čašu, zahvali i reče: "Uzmite i razdijelite među sobom.

¹⁸ Kažem vam, od sada više neću piti vina* dok ne dođe Božje kraljevstvo."

¹⁹ Uzme zatim kruh, zahvalio za njega, razlomi ga i podijeli im govoreći: "Ovo je moje tijelo koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."

²⁰ Kad su povećerali, uzme čašu i reče: "Ovo je moja krv, krv Novoga saveza, koja se prolijeva za vas.

²¹ Ali evo, moj izdajnik sjedi sa mnom za stolom.

²² Ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kako je određeno, ali teško onome koji ga izda!"

²³ Učenici se nato počnu međusobno pitati tko bi od njih mogao takvo što učiniti.

Tko je najveći u kraljevstvu

(Mt 20:25-28; 19:28; Mk 10:42-45)

²⁴ Počnu se zatim prepirati oko toga tko bi od njih bio najveći.

²⁵ Isus im reče: "Kraljevi ovoga svijeta vladaju svojim narodima i provodeći vlast nad njima nazivaju se dobrotvorima.

²⁶ Ali vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najneznatniji, a starješina kao poslužitelj.

²⁷ Jer tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji ga poslužuje? Onaj za stolom, zar ne? A ja, evo, poslužujem vas.

²⁸ Ostali ste mi vjerni u mojim kušnjama.

²⁹ Zato vam u baštinu dajem kraljevsku čast što ju je meni predao moj Otac

* **22:18** U grčkome: *neću piti od trsova roda.*

³⁰ da jedete i pijete za mojim stolom u mojemu kraljevstvu te da sjedite na prijestoljima i sudite dvanaest Izraelovih plemena.”

Isusovo proroštvo o Petru

(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Iv 13:36-38)

³¹ “Šimune, Šimune, Sotona je zatražio da vas može rešetati kao pšenicu.

³² Ali molio sam se za tebe da ti vjera ne malakše. Zato, kad se ponovno obratiš k meni, učvrsti svoju braću!”

³³ “Gospodine,” reče mu Petar, “spreman sam s tobom poći i u tamnicu i u smrt!”

³⁴ “Kažem ti, Petre,” reče Isus, “prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš zaniijekati da me uopće poznaješ.

³⁵ Kad sam vas poslao na put bez novca, bez torbe i sandala, je li vam što nedostajalo?” upita ih Isus.

“Nije”, odgovore.

³⁶ “Ali sada,” reče, “tko ima novca, neka ga ponese! Torbu također. Tko nema mač, neka proda odjeću i kupi ga za sebe

³⁷ jer se, kažem vam, mora ispuniti ono što o meni piše u Svetome pismu: ‘Ubrojen je među zločince.’† Sve što su proroci o meni napisali obistinit će se.”

³⁸ “Gospodine,” rekoše, “imamo tu dva mača!”
“Dovoljno je”, odgovori Isus.

Isus se moli u Getsemaniju

(Mt 26:36-46; Mk 14:32-42)

† 22:37 Izaija 53:12.

³⁹ Zatim ode odande te se, po običaju, zaputi na Maslinsku goru. Učenici pođu s njim.

⁴⁰ Kad su stigli, reče im: “Molite se da vas ne svlada kušnja!”

⁴¹ Udalji se zatim od njih koliko se može baciti kamen, padne na koljena i pomoli se:

⁴² “Oče, otkloni ovu čašu od mene ako želiš. Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”

⁴³ Tada mu se s neba ukaže anđeo da ga ohrabri.

⁴⁴ Sve je žarče molio, u smrtnoj muc, a znoj mu postane poput kaplja krvi što su padale na zemlju.

⁴⁵ Napokon ustane, priđe učenicima i nađe ih kako spavaju iscrpljeni od žalosti.

⁴⁶ “Zašto spavate?” upita. “Ustanite i molite se da vas ne svlada kušnja!”

Isusovo uhićenje

(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Iv 18:3-11)

⁴⁷ Dok je još govorio, stigne svjetina, a pred njom Juda, jedan od Dvanaestorice. Približi se Isusu i poljubi ga.

⁴⁸ “Juda, zar poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?” reče Isus.

⁴⁹ Kad su ostali učenici vidjeli što se zbiva, upitaju: “Gospodine, da ih napadnemo mačem?”

⁵⁰ te jedan od njih zamahne na slugu velikog svećenika i odsiječe mu desno uho.

⁵¹ Ali Isus reče: “Pustite! Ne opirite se više!” Dotakne zatim sluzi uho i iscijeli ga.

⁵² Zatim reče ljudima koji su pošli na njega, svećeničkim poglavarima, vojnim zapovjednicima i starješinama: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika!

⁵³ Zašto me niste u Hramu uhitili? Svaki sam dan bio ondje. Ali ovo je vaš čas i vlada tama.”

Petar se odriče Isusa

(Mt 26:67-75; Mk 14:66-72; Iv 18:15-18, 25-27)

⁵⁴ Isusa uhite i odvedu u dom velikog svećenika. Petar ga je izdaleka slijedio.

⁵⁵ Usred dvorišta stražari su naložili vatru i grijali se oko nje. Petar sjedne među njih.

⁵⁶ Neka sluškinja ugleda ga kako sjedi pokraj vatre, promotri ga i reče: “I ovaj je bio s Isusom!”

⁵⁷ Petar zaniječe. “Pa ja ga ni ne poznajem, ženo!”

⁵⁸ Nedugo zatim još ga netko opazi i reče: “Ti si jedan od njih!”

“Nisam, čovječe!” odgovori Petar.

⁵⁹ Nakon otprilike jedne ure, netko opet reče: “Ovaj je zaista bio s njim! Pa Galilejac je!”

⁶⁰ “Ne znam o čemu govorite, čovječe!” reče Petar. Istoga časa, dok je još govorio, oglasi se pijetao.

⁶¹ Tada se Gospodin okrene i pogleda Petra, a Petar se sjeti kako mu je rekao: “Zaista ti kažem, još ove noći, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš me se odreći.”

⁶² Iziđe iz dvorišta i gorko zaplače.

⁶³ Čuvari počnu Isusa tući i rugati mu se.

⁶⁴ Pokrili su mu oči i zapitkivali: “Proreci tko te je udario!”

⁶⁵ I obasipali su ga najrazličitijim uvredama.

Isus pred Velikim vijećem

(Mt 26:59-66; Mk 14:55-64; Iv 18:19-24)

⁶⁶ U osvit dana okupe se narodni starješine, svećenički poglavari i pismoznanci te izvedu Isusa pred Veliko vijeće.

⁶⁷ “Ako si ti Krist, reci nam to!” kazali su mu.

“Ako vam kažem, nećete mi vjerovati

⁶⁸ a ako vas što upitam, nećete odgovoriti”, reče im Isus.

⁶⁹ “Ali odsad će Sin Čovječji sjediti zdesna Svemogućemu Bogu.”[‡]

⁷⁰ “Ti, znači, tvrdiš da si Božji Sin!” poviču svi.

“Sami ste pravo rekli; jesam”, odgovori im.

⁷¹ “Što će nam više svjedoci?” kazali su. “Sami smo čuli, iz njegovih usta!”

23

Isus pred Pilatom

(Mt 27:11-14; Mk 15:1-5; Iv 18:28-37)

¹ Sve mnoštvo ustane te odvedu Isusa Pilatu

² i optuže ga: “Uhvatili smo ga da obmanjuje narod i govori im da ne plaćaju porez caru, a za sebe tvrdi da je Krist, kralj.”

³ Pilat ga upita: “Jesi li ti kralj Židova?”

“Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.

⁴ Pilat tada reče svećeničkim poglavarima i svjetini: “Ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje.”

⁵ Ali oni počnu još jače navaljivati: “Potiče narod na pobunu! Poučava po svoj Judeji, od Galileje do Jeruzalema!”

⁶ “Pa zar je on Galilejac?” upita Pilat.

⁷ Kad su potvrdno odgovorili, Pilat pošalje Isusa Herodu, koji je vladao Galilejom. Herod se tada baš našao u Jeruzalemu.

⁸ Kad je Herod ugledao Isusa, silno se razveselio jer je o njemu dugo slušao i odavna ga je želio

[‡] 22:69 Iz Psalam 110:1.

vidjeti nadajući se da će on pred njim učiniti i kakvo čudo.

⁹ Postavljao je Isusu pitanje za pitanjem, ali Isus ni na jedno nije odgovarao.

¹⁰ Svećenički poglavari i pismoznanci stajali su ondje i vikali žestoko ga optužujući.

¹¹ Herod i njegovi vojnici Isusa ponize i ismiju: obuku ga opet u kraljevsku odjeću i pošalju natrag Pilatu.

¹² Herod i Pilat, koji su bili neprijatelji, toga su se dana sprijateljili.

Isusa osuđuju na smrt

(Mt 27:15-26; Mk 15:6-15; Iv 18:39–19:16)

¹³ Pilat sazove svećeničke poglavare, vijećnike i narod

¹⁴ te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka optužujući ga da potiče narod na bunu. Ispitao sam ga pred vama, ali nisam utvrdio krivnju za koju ga optužujete.

¹⁵ Nije ju utvrdio ni Herod jer ga je poslao natrag nama. Nije učinio ništa čime bi zaslužio smrtnu kaznu.

¹⁶ Išibat ću ga, a zatim pustiti.”*

¹⁸ Nato svi uglas poviču: “Njega smakni, a pusti nam Barabu!”

¹⁹ Baraba je bio u tamnici zbog ubojstva i zbog prevratničke pobune u Jeruzalemu.

²⁰ Pilat ih pokuša odgovoriti jer je želio pustiti Isusa.

²¹ Ali oni su vikali: “Raspni ga! Raspni ga!”

* **23:16** U nekim rukopisima stoji još i 17. stih: *Svakoga blagdana morao im je pustiti jednog zatvorenika.*

22 “Ali kakav je zločin počinio?” upita Pilat i treći put. “Nisam utvrdio da je učinio išta što bi zasluživalo smrtnu kaznu. Išibat ću ga dakle i pustiti.”

23 Ali svjetina je vikala navaljujući da se Isus raspne. Vikali su sve glasnije i glasnije.

24 Pilat presudi tako da im udovolji

25 te pusti čovjeka utamničenoga zbog pobune i ubojstva, a Isusa preda njima na volju.

Isusa raspinju na križ

(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Iv 19:17-27)

26 Dok su odvodili Isusa, uhvate nekoga Šimuna iz Cirene[†] koji se vraćao s polja te na njega stave križ da ga nosi za Isusom.

27 Za njim je išlo silno mnoštvo i mnoge žene koje su plakale i naricale.

28 Ali Isus se okrene prema njima i reče im: “Kćeri jeruzalemske, ne plaćite nada mnom, nego nad sobom i nad svojom djecom.

29 Jer stižu dani kad će se govoriti: ‘Blago nerotkinjama, blago utrobama koje nisu rodile i prsima koja nisu dojila!’

30 Tada će ljudi moliti gore da na njih padnu i brežuljke da ih pokriju.

31 Jer ako se ovako postupa sa zelenim stablom, što će tek biti sa suhim?”

32 S Isusom su na smaknuće vodili i dvojicu zločinaca.

33 Kad su došli do mjesta zvanoga Lubanja, raspnu ga, a s njim i zločince: jednoga zdesna, a drugog slijeva.

[†] 23:26 Grad u sjevernoj Africi.

34 “Oprosti im, Oče, jer ne znaju što čine!” reče Isus. Vojnici zatim bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.‡

35 Mnoštvo je stajalo i promatralo, a svećenički su se poglavari rugali: “Spasio je druge, pa neka sad spasi sebe ako je zaista Krist, Božji izabranik!”

36 Rugali su mu se i vojnici. Prilazili su i nudili mu ocat

37 govoreći: “Spasi sebe ako si kralj Židova!”

38 Iznad njega je stajao natpis: “OVO JE KRALJ ŽIDOVA.”

39 Jedan od raspetih zločinaca vrijeđao ga je: “Ti si Krist, je li? Spasi onda i sebe i nas!”

40 Ali drugi ga ukori: “Zar se ne bojiš Boga? Trpiš istu kaznu kao i on.

41 Ali pravedno je da mi trpimo jer je to zaslužena plaća za naša djela. A ovaj čovjek nije učinio nikakvo zlo.”

42 Reče zatim: “Isuse, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!”

43 “Zaista ti kažem,” odgovori mu Isus, “danas ćeš biti sa mnom u raju.”

Isusova smrt

(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Iv 19:28-30)

44 Kad je već došlo podne, po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.§

45 Sunce se pomračilo, a hramski se zastor razdere po sredini.

‡ 23:34 Vidjeti: Psalam 22:18. § 23:44 U grčkome: *od šeste do devete ure*, prema rimskome računanju vremena, u kojemu je dan počinjao u šest ura ujutro.

⁴⁶ A Isus još jedanput glasno krikne: "Oče, predajem svoj duh u tvoje ruke!"*, i izdahne.

⁴⁷ Kad je rimski stotnik vidio što se zbilo, počne slaviti Boga. "Ovaj je čovjek zaista bio pravednik!", reče.

⁴⁸ Nakon toga se mnoštvo koje je nagnulo vidjeti što se zbiva vraćalo doma udarajući se u prsa od žalosti.

⁴⁹ Ali svi Isusovi znanci i žene koje su za njim došle iz Galileje stajali su podalje i promatrali.

Isusov ukop

(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Iv 19:38-42)

⁵⁰ Bio je neki čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek

⁵¹ iz Arimateje. Nije se slagao s odlukom i postupkom drugih prema Isusu, već je iščekivao Božje kraljevstvo.

⁵² On ode k Pilatu i zatraži da mu daju Isusovo tijelo.

⁵³ Zatim ga skine s križa, umota u platno i položi u grob isklesan u stijeni, u kojega još nitko nije bio položen.

⁵⁴ Učinio je to na dan Priprave, pred subotu, u osvit dana.

⁵⁵ Žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su sve to i vidjele kako su njegovo tijelo položili u grob.

⁵⁶ Vrate se doma te pripreme miomirise i pomasti za tijelo. Ali kad su to dovršile, već je bila subota pa cijeli dan nisu ništa radile poštujući odredbu iz Zakona.

* **23:46** Vidjeti: Psalam 31:5.

24

Isusovo uskrsnuće

(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Iv 20:1-9)

¹ U osvit dana u nedjelju* dođu na grob s miomirisima što su ih pripravile

² i nađu kamen s ulaza u grob odmaknut.

³ Ušle su unutra, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.

⁴ Dok su tako zbunjene stajale, uz njih se pojave dva čovjeka u blistavoj odjeći.

⁵ Žene se prestraše i poniknu licem prema zemlji. “Zašto tražite živoga među mrtvima?” upitaju ih dvojica.

⁶ “Nije ovdje, uskrsnuo je! Sjetite se što vam je govorio još u Galileji:

⁷ ‘Sina Čovječjega predat će u ruke grešnicima i raspet će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.’ ”

⁸ One se sjete da je Isus to rekao.

⁹ Požure zato s groba to javiti jedanaestorici učenika i ostalima.

¹⁰ Bile su to Marija Magdalena, Ivana i Marija, majka Jakovljeva, i još neke žene. Sve su one to ispričale apostolima,

¹¹ ali njima se činilo da je sve to izmišljotina. I nisu im vjerovali.

¹² Ipak, Petar potrči do groba. Kad je stigao, proviri unutra i spazi samo povoje od lanena platna. Vрати se zatim čudeći se onomu što se dogodilo.

Isus se ukazuje učenicima na putu u Emaus

* **24:1** U grčkome: *prvoga dana tjedna.*

¹³ Toga su dana dvojica Isusovih sljedbenika putovala u selo Emaus, udaljeno od Jeruzalema jedanaest kilometara.[†]

¹⁴ Putem su razgovarali o svemu što se dogodilo.

¹⁵ Dok su tako razgovarali i raspravljali, pristupi im Isus i pođe s njima.

¹⁶ Ali njihovim je očima bilo uskraćeno da ga prepoznaju.

¹⁷ “O čemu to raspravljate putujući?” upita ih.

Oni zastanu, shrvani tugom.

¹⁸ Jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori mu: “Ti si, čini se, jedini tuđinac u Jeruzalemu koji ne zna što se ondje dogodilo ovih dana.”

¹⁹ “Što se dogodilo?” upita Isus.

“Pa to s Isusom Nazarećaninom”, rekli su. “On je bio prorok silan i na riječi i na djelima pred Bogom i pred svim narodom.

²⁰ Ali naši svećenički poglavari i članovi Velikog vijeća predali su ga da bude osuđen na smrt te su ga raspeli.

²¹ A mi smo se nadali da je on Otkupitelj koji će spasiti Izrael. Osim toga, već je treći dan otkako se to dogodilo.

²² Još su nas i neke žene, koju su ga s nama slijedile, zbunile: čim je svanulo otišle su na grob,

²³ ali ondje nisu našle njegovo tijelo. Došle su i rekle da su im se ukazali anđeli i kazali im da je živ.

²⁴ Neki od nas pojurili su na grob i našli su sve kao što su žene ispričale, ali njega nisu vidjeli.”

[†] **24:13** U grčkome: *šezdeset stadija*.

²⁵ “Neumnici!” reče im nato Isus. “Nikako da povjerujete sve što su proroci navijestili.

²⁶ Nisu li oni prorekli da će Krist morati sve to pretrpjeti prije nego što uđe u svoju slavu?”

²⁷ Zatim im, započevši od Mojsija, protumači što su svi proroci o njemu zapisali u Svetome pismu.

²⁸ Približili su se već selu kamo su išli, a Isus se pričini da će nastaviti put.

²⁹ Ali oni su ga nagovarali: “Ostani s nama! Već je večer; dan je na izmaku!” On ostane i uđe s njima u kuću.

³⁰ Dok je sjedio s njima za stolom, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi te im ga dade.

³¹ Uto se njima otvore oči pa ga prepoznaju, a on nestane.

³² “Nije li nam srce usplamtjelo kad nam je putem pričao i tumačio Pisma?” upitaju oni jedan drugoga.

³³ Smjesta se sprema i vrate u Jeruzalem. Ondje nađu na okupu Jedanaestoricu i ostale Isusove sljedbenike.

³⁴ “Gospodin je zaista uskrsnuo!” kazaše im. “Zaista se ukazao Šimunu!”

Isus se pojavljuje pred učenicima

(Iv 20:19-23)

³⁵ Ispriповijedaju im zatim susret s Gospodinom na putu u Emaus te kako su ga prepoznali kad je razlomio kruh.

³⁶ Dok su oni o tome razgovarali, Isus odjednom stane među njih. “Mir vama!” reče im.

³⁷ Zbunjeni i prestrašeni, mislili su da vide duha.

³⁸ Ali Isus im reče: “Zašto se bojite? Zašto vam se sumnja rađa u srcu?”

³⁹ Pogledajte mi ruke i noge! Ja sam to! Opipajte me pa ćete vidjeti! Duhovi nemaju kostiju i mesa kao ja!”

⁴⁰ Pokaže im svoje ruke i noge.

⁴¹ Od čuđenja i veselja nisu mogli vjerovati. On upita: “Imate li što za jelo?”

⁴² Pruže mu komad pečene ribe,

⁴³ a on ga uzme i pojede pred njima.

⁴⁴ Reče zatim: “O ovome sam vam govorio dok sam prije bio s vama: Trebalo se ispuniti sve što u Mojsijevu zakonu, proročkim knjigama i psalmima piše o meni.”

⁴⁵ Otvori im zatim um da razumiju Sveto pismo

⁴⁶ pa reče: “Piše da će Krist trpjeti i treći dan ustati od mrtvih.

⁴⁷ U njegovo ime propovijedajte obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima počevši od Jeruzalema.

⁴⁸ Vi ste svjedoci toga.

⁴⁹ A ja ću vam poslati Svetoga Duha, baš kao što je Otac obećao. Ostanite u gradu dok vas Sveti Duh ne ispuni silom odozgora!”

Uzašašće

(Mk 16:19-20; Djela 1:9-11)

⁵⁰ Isus ih zatim povede u blizinu Betanije. Ondje podigne ruke i blagoslovi ih.

⁵¹ Tako se, blagoslivljajući ih, i rastane od njih: uznesen je na nebo.

⁵² Oni mu se ničice poklone, a zatim se silno radosni vrate u Jeruzalem.

⁵³ Ondje su u Hramu neprestano slavili Boga.

Biblica® Open Knjiga O Kristu
Croatian: Biblica® Open Knjiga O Kristu (New Testament)

copyright © 1982, 1992, 2000 Biblica, Inc.

Language: Hrvatski

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this

translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-03

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 2 May 2025 from source files dated 3 May 2025

425f468f-678a-5f93-aa41-2f775f4b1405